Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντὴς
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 129.—ΤΟΜ. Ε'. | ΑΘΗΝΑΙ, Σάββατον 16 Νοεμβρίου 1891. | ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστι καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ νώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων διαφωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ κατακεχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἱᾳ δήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀρίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον ἐπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 45 » » 26

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ ποιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν ταύτην εἶνε ἄκυρος.

Ἐπειδὴ ἀδιαλείπτως ζητοῦνται διάφορα προηγούμενα φύλλα, τὰ δὲ ὑπολειφθέντα ἀνὰ τριμηνίαν θὰ δίδωνται εἰς τόμους χάριν τῶν τριῶν μηθιστορημάτων, εἰδοποιεῖται τὸ κοινὸν ὅτι ἀπὸ σήμερον εὐδεὶς πρωτοτύπος ἀριθμὸς πωλεῖται μόνος, ἄνευ τῶν προηγουμένων οἱ δὲ ἐγγεγραμμένοι νέοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι αὐτὰ δωρεάν.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προηγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἅπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 80 λεπ., δὶς 60, 6κις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἅπαξ 60, δὶς 40, πολλάκις 30, ἐν δὲ τῇ ἐπιγείῳ καὶ ἐσωτ. ἐπιστημονικῶν καὶ ἐπιστ. ποιήσεων ὁ στίχος ἅπαξ λεπ. 20, δὶς 15, πολλάκις 10.

THE MACHINERY & HARDWARE COMPANY LIMITED

147 QUEEN VICTORIA STREET, LONDON EC

Προμηθευταὶ τῆς Βρεττανικῆς Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς κλπ. Κυβερνήσεων

Κατασκευασταὶ ἀτμομηχανῶν καὶ ἀτμολεβήτων ὅλων τῶν συστημάτων καὶ διαστάσεων. Ἀτμομηχαναὶ ἀτμοπλοίων, Ἀτμαντλίαι, Κεντροφύγες ἀντλίαι, Ἐξαρτήματα ἀτμομηχανῶν κλπ. ἐκ σιδήρου καὶ ὀρειχάλκου, λωρία δερμάτινα κλπ. κλπ. διὰ σιδηρουργεῖα, χυτήρια, μηχανουργεῖα κλπ. Οἱ τελειότεροι τόρνοι καὶ τρυπάνια τοῦ κόσμου, διὰ τὴν τελειότητα τῶν συστημάτων, τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν ὕλην. Ἐκ τῆς κολοσσιαίας καταναλώσεως, ἅπασαι αἱ τιμαὶ καὶ οἱ ὅροι τῶν ἐργοστασίων εἶνε ἐκτὸς παντὸς συναγωνισμοῦ. Εἰκονογραφημένοι τιμοκατάλογοι Ἀγγλιστὶ ἢ Ἰταλιστὶ, εὐχαρίστως πέμπονται τοῖς κ. κ. ἀγορασταῖς ὑπὸ τοῦ ἀποκλειστικοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα Πρακτορείου, ἐδὸς Προαστείου ἀριθ. 10.

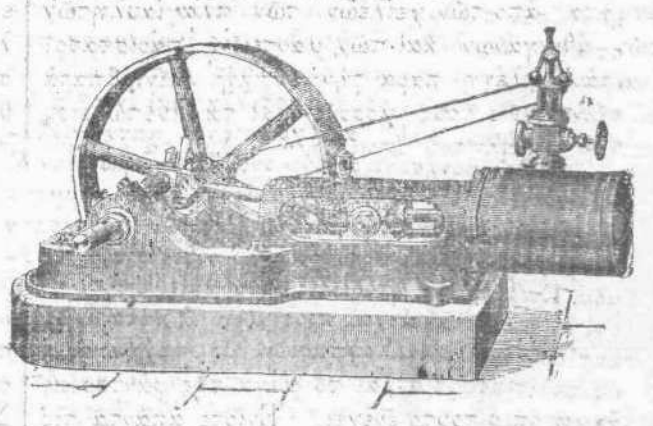

Γερανὸς Κινητὸς

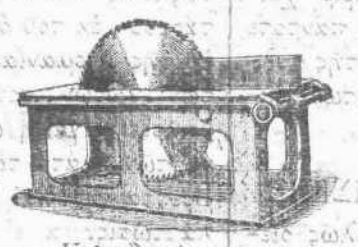

Κυλινδρικὸς πρέσσα

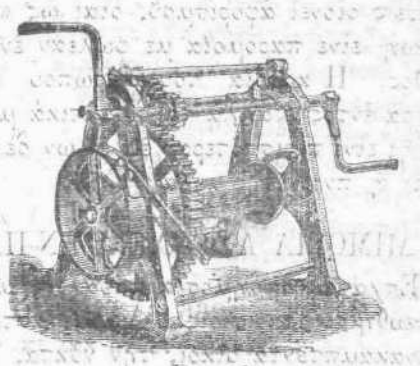

Ἐφευρέκον

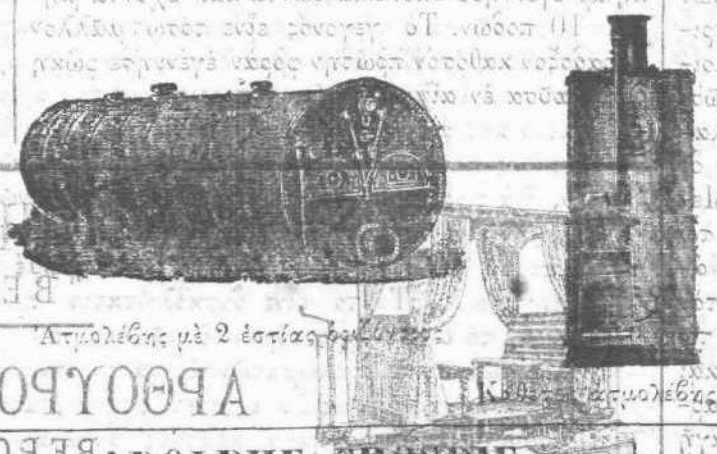

Ἀτμολέβης μὲ 2 ἑστίας

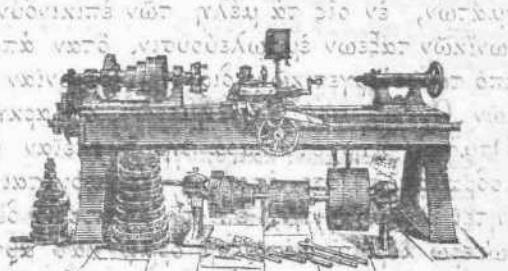

Τόρνος παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους

Κ[illegible] ἀτμολέβης

ADOLPHE CROSBIE
COLOUR WORKS — WOLVERHAMPTON

[illegible] εἰδῶν τῶν κκ. χρωματοπωλῶν καὶ ἐμπόρων. [illegible] ἐγγυημέναι. Τιμαὶ ἀνέξεις τοῦ συναγωνισμοῦ. Δείγματα, τιμολόγια καὶ πᾶσα πληροφορία παρὰ τῷ Πρακτορείῳ 10 ἑδὸς Προαστείου Ἀθηνῶν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΜΩΝΙΔΗΣ
ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ
Ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 12
Δέχεται ἀπὸ τὴν 8 μέχρι 12 π. μ. καὶ 2 μέχρι 5 μ. μ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 16 Νοεμβρίου.—Ματθαίου ἀπ. Εὐαγγελ. Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, λεπ. 94. —Δύσις ὥρα 4, λεπ. 42.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Νοεμβρίου 1891.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Χανίων.

Ἡ ἀνάκρισις ἡ ἀφορῶσα τὰς δολοφονίας τοῦ Τσιφούτ-Καστέλη ἀπεπερατώθη. Ἐκ τῶν 19 κατηγορουμένων μουσουλμάνων, 10 ἀπηλλάγησαν, οἱ δὲ ἄλλοι παρεπέμφθησαν εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον.(δηλ. τὸ ἐφετεῖον ὅπερ δικάζει ὡς κακουργιοδικεῖον). Ἡ ἐνοχὴ τῶν τελευταίων τούτων δὲν εἶναι καταφανής. Αἱ ἀντιφατικαὶ καταθέσεις αὐτῶν καὶ ἡ κατάθεσις τοῦ Στραβολέμη, ὅστις μόνον ἐπέζησεν ἐκ τῆς δολοφονηθείσης χριστιανικῆς οἰκογενείας, παρέχουσι οὐχ ἧττον σοβαρὰς ἐνδείξεις. Δέον ν' ἀναγνωρίσωμεν ὅτι αἱ ἀρχαὶ ἐπεδείξαντο ἀρκούντως εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ζῆλον, οὐδεμία δὲ θὰ ὑπῆρχε ἀντίρρησις, ἂν αἱ ἀρχαὶ δὲν ἀπεπειρῶντο νὰ ἐκμεταλλευθῶσι τὸ γεγονὸς ὑπὸ πολιτικὴν ἔποψιν. Ὁ αὐτοκρατορικὸς εἰσαγγελεὺς ἰδίως εἰς τοῦτο ἐνησχολήθη. Ἀλλὰ προτιμότερον θὰ ἦτο ἀναμφιβόλως ἐὰν ἐφρόντιζον περὶ τῆς καλῆς διοικήσεως, ἢ περὶ κακῆς πολιτικῆς καὶ μάλιστα ἀφοῦ ὅλη αὐτὴ ἡ τόσον ἐπαινουμένη τουρκικὴ ἐπιτηδειότης δὲν συνετέλεσεν εἰμὴ εἰς τὸ νὰ δημιουργήσῃ ἀφόρητον κατάστασιν πραγμάτων. Δὲν πρέπει νὰ ἐπιλησθῶμεν ὅτι ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ καθὼς καὶ ἐν ἁπάσαις ταῖς ἄλλαις ἐν αἷς ἀνεμίχθησαν χριστιανοί, οἱ ὡς μάρτυρες ἐμφανιζόμενοι πρὸ τῶν δικαστηρίων μουσουλμάνοι δὲν διστάζουσι καθόλου νὰ δυσχεράνωσι τὴν θέσιν διὰ τῶν μαρτυριῶν των τῶν χριστιανῶν. Τοῦτο δὲ ἔχει τόσον γενικευθῆ μεταξὺ τῶν τούρκων ὥστε πολλάκις οὗτοι κατέθεσαν ἐναντίον χριστιανῶν ὡς δῆθεν ἐνεχομένων εἰς ἐγκλήματα περὶ ὧν οὐδεμίαν εἶχον εἴδησιν. Τοῦτ' αὐτὸ συνέβη ἐν τῇ ὑποθέσει τοῦ Τσιφοὺτ-Καστέλλη, καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ τοῦ Κεράμου, καθ' ἃς χριστιανοὶ κατηγγέλθησαν ὡς δολοφονήσαννες τούρκους. Τὸ ἀνιαρώτερον δὲ πάντων εἶνε, ὅτι αἱ μουσουλμανικαὶ ἀρχαὶ συμμερίζονται συνήθως τὰς περὶ τούτου ἰδέας τῶν ὁμοθρήσκων των, ὡς ἀποδεικνύει ἀρκούντως ἡ ὑπόθεσις τοῦ Κεράμου. Ἑτέρα ἐπίσης ἀπόδειξις σπουδαία εἶνε τὸ γεγονός, ὅτι αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ προτιμῶσι νὰ καταφέρωνται κατ' ἐκείνων τῶν Χριστιανῶν, οἵτινες ἐχρημάτισαν ὡς πολιτικοὶ ἢ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ διαγωγὴ τούτων εἶνε καθ' ὅλα ἄμεμπτος. Οὕτω ἐν τῇ ὑποθέσει τοῦ Κεράμου ὁ δήμαρχος Τζικριτζῆς ἀπηλλάγη τῆς κατηγορίας, ἀφοῦ ἠδυνήθη ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἦν ἀπὼν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐγκλήματος, ἀλλὰ τὸ δικαστικὸν συμβούλιον τοῦ πλημμελειοδικείου Ἡρακλείου παρέπεμψεν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου, βασιζόμενον εἰς τὰς ὑπόπτους καταθέσεις μαρτύρων τούρκων, τοὺς κ. κ. Πιπεράκην, Κοντομανώλη καὶ Πιμενάκην φιλησύχους πολίτας, ἀνικάνους νὰ διαπράξωσιν ἔγκλημα, καὶ ὧν ὁ πρῶτος ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς ἐπαναστάσεις τοῦ 1866 καὶ 1887. Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀνέκοψε τὸ βούλευμα τοῦτο καὶ ἐπιμένει ζητῶν τὴν παραπομπὴν ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου ὅλων τῶν κατηγορουμένων, οἵτινες εἶνε ἑπτά, ὧν τέσσαρες, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ῥηθέντος δημάρχου, ἀπηλλάγησαν διὰ τοῦ βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου.

Τὸ μᾶλλον ἀξιοπερίεργον εἶνε, ὅτι ὁ μουσουλμανικὸς ὄχλος εἶνε λίαν ἐξηρεθισμένος ἕνεκα τῶν ἀποφάσεων τούτων, καὶ ὑπογράφει ἀναφοράς ὅπως διαμαρτυρηθῇ ἐναντίον τῆς μεροληψίας ὡς τὴν ὀνομάζει, τῶν ἀρχῶν ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν. Ἐξ ἀντιθέτου δὲ οἱ χριστιανοὶ δι' ἐπιτροπῆς ἐξέφρασαν τὴν εὐγνωμοσύνην των εἰς τὰς ἀρχὰς διὰ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν ἐν τῇ ὑποθέσει τοῦ Τσιφοὺτ-Καστέλλη.

Ἡ παρουσία πολυαρίθμου στρατοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μονοφατζίου παρεκώλυσε τοὺς χριστιανοὺς νὰ προβῶσιν εἰς ἀντεκδικήσεις ἐναντίον τῶν Τούρκων. Οὐχ ἧττον οἱ φυγόδικοι οἵτινες εἶνε πολυάριθμοι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ πιθανὸν δεδομένης εὐκαιρίας νὰ φέρωσιν εἰς μεγάλην ἀμηχανίαν τὰς διοικητικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχὰς τῆς νήσου.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἡρακλείου:

Ἠρεμία φαινομενικὴ μᾶλλον ἢ πραγματικὴ ἐπικρατεῖ εἰς πολλοὺς δήμους τῆς Κρήτης. Ὀφείλω μάλιστα νὰ σᾶς εἴπω ὅτι πρὸς τὸ παρὸν δὲν ὑπάρχει φόβος σοβαρῶν ταραχῶν, ἀλλ' οἱ Κρῆτες μὴ δυνάμενοι νὰ συνειθίσωσιν εἰς τὸ νῦν καθεστὼς οὐδὲ νὰ ἀνεχθῶσι τὴν ἀπώλειαν τῶν ἐλευθεριῶν των, εἰσὶ κατὰ βάθος ὑπέρ ποτε ἐξηρεθισμένοι κατὰ τῶν τούρκων. Εἶνε ἐσφαλμένη ὅθεν ἡ ἐπικρατοῦσα ἰδέα ὅτι ἀμνηστεία, γενικὴ μάλιστα, θὰ ἤρκει νὰ καταστήσῃ ἀνεκτὴν εἰς τοὺς χριστιανοὺς κατάστασιν πραγμάτων τόσον αὐθαίρετον καὶ τόσον ἀντίθετον πρὸς τὰς παραδόσεις καὶ τὰς τάσεις των, ὅσον ἡ δημιουργηθεῖσα ὑπὸ τοῦ φιρμανίου τοῦ Νοεμβρίου. Μία ἀμνηστεία θὰ ηὔξανε μόνον τὸν ἀριθμὸν τῶν φυγαδικούντων, ἂν ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς χριστιανούς, ὡς εἰς τοὺς μουσουλμάνους συγγενεῖς τῶν θυμάτων τῶν τελευταίων τούτων νὰ ἐνασκήσωσι τὸ δικαίωμα καταδιώξεως κατὰ τῶν τυχόντων ἀμνηστείας. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι αἱ κατ' ἐρήμην δίκαι ἔπαυον, θὰ κατορθωθῇ νὰ ἐλαττωθῇ ἡ γενικὴ δυσαρέσκεια τῶν βαθύτατα πληγέντων κατοίκων; Περὶ τούτων ἀμφιβάλλομεν τόσῳ μᾶλλον ὅσον τὰ κυβερνητικὰ μέτρα βαίνουσι πολλάκις ὅλως ἐναντίαν διεύθυνσιν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Οὕτω ἐν τῇ χωροφυλακῇ, ὑπάρχουσιν 16 μουσουλμάνοι καὶ 2 χριστιανοί. Πρὸ τῶν μελευταίων δὲ ταραχῶν ὑπῆρχον 11 χριστιανοὶ καὶ 7 μόνον μουσουλμάνοι. Γενικὴ ἐπικρατεῖ γνώμη ὅτι αἱ ἀναγγελθεῖσαι καὶ ἐν μέρει ἐφαρμοσθεῖσαι ἀνακορφώσεις δὲν εἶνε σπουδαῖαι. Σκοποῦσι μόνον νὰ πλανήσωσιν ὑπαλλήλους τινὰς διὰ τῆς ἐπαγγελίας θέσεων, πρὸς τὸν σκοπὸν ἵνα οὗτοι ἐξασκήσωσι τοιαύτην ἐπιρροὴν κατὰ τὰς ἐκλογάς, ὥστε νὰ ἐκλεγῇ συνέλευσις ἥτις νὰ κυρώσῃ τὴν κατάστασιν ἣν ἐδημιούργησε τὸ φιρμάνιον τοῦ Νοεμβρίου.

ΜΑΔΡΙΤΗ, 15 Νοεμβρίου. Διαψεύδεται ἡ φήμη ὅτι ἡ ἀντιβασίλισσα θὰ κάμῃ τὸ ἔαρ ταξείδιον εἰς Βερολῖνον καὶ Βιέννην.

ΤΟΥΛΩΝ, αὐθημερόν. Τὸ ἑλληνικὸν θωρηκτὸν «Σπέτσαι» ἐξετέλεσε χθὲς διὰ τηλεβόλων συστήματος Κανὲ 27 ἑκατοστῶν, γυμνάσια στεφθέντα ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 14 Νοεμβρίου.

Ἑλληνικὸν δάνειον....	382,50
Γαλλικὸν 3 0)0 ..	95,30
Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν ...	474
Δάνειον τουρκικὸν	
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	95,06
Νέον ῥωσσικόν....	92
Ἑλληνικὸν 5 0[0 ...	75 1)2
» 4 0[0	64 1[2
Αἰγυπτιακὸν ...	93.62
Ἰταλικὴ ῥάντα ...	87 1)8
Προεξοφλητικὸς τόκος	4 0)0

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΕΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἐπιθυμοῦμεν νὰ προτείνωμεν πρὸς λύσιν ἓν πρόβλημα εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις κυρίους Πρέσβεις τῶν τεσσάρων μεγάλων Δυνάμεων, οἵτινες διήγειρον τὰς Κυβερνήσεις αὐτῶν, ὅπως καὶ αὖθις προσβάλωσι τὰς ἐλευθερίας, τοὺς νόμους, τὴν φιλοτιμίαν, τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ συνταγματικοῦ τῆς Ἑλλάδος βασιλείου, ἐὰν ὄχι τὴν ἰδίαν τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ πορείαν διὰ τοῦ ἀρειμανίου καὶ ἀσπιδοδούπου τρόπου, δι' οὗ τινὲς γίγαντες προσβάλλουσι τοὺς μικρούς. Ἐρωτῶμεν, διὰ τίνα λόγον τὰ ξενοδοχεῖα τῶν Ἀθηνῶν σήμερον εἶνε κενὰ καὶ ἔρημα, ἐνῷ ἐν τῇ παρούσῃ ἐποχῇ ἄλλοτε ἦσαν συνήθως πεπληρωμένα περιηγητῶν; Τοῦτο εἶνε δυσκολώτατον πρόβλημα, τὸ ὁποῖον φρονοῦμεν ὁ μᾶλλον πικρόχολος τῶν πέντε διπλωματῶν ἀδύνατον νὰ δυνηθῇ νὰ λύσῃ. Ἴσως ὁ κρινοστεφὴς ἐξοχώτατος Πρέσβυς τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους δύναται νὰ τὸ λύσῃ, βοηθούμενος παρὰ τοῦ φιλελευθέρου κ. Χαμουδοπούλου τοῦ μετὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον Παλαδίνου, τοῦ ξεσπαθώσαντος ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Τουρκίας ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν αὐτῆς, ὅτε ὁ πράγματι σπανιώτατος καὶ καλοκάγαθος Σουλτὰν Ἀπτοὺλ Μετζὶτ μετὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον ἐζήτησε νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ Χάτ-Χομεγιούμ. Πόσον σήμερον ἤλλαξαν τὰ φρονήματα, τὰ πράγματα καὶ οἱ χαρακτῆρες!

Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος εἶνε ἁπλουστάτη ἡ ἑξῆς.

Οἱ περιηγηταὶ φοβοῦνται νὰ ταξειδεύσωσι τὴν Ἀνατολήν, ἡ δὲ μικρὰ Ἑλλὰς δυστυχῶς εὑρίσκεται ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς Ἀνατολῆς ἧς τὸ οὐσιωδέστερον μέρος ἀποτελεῖ ἡ ὀδυνώδης Τουρκία, τὴν ὁποίαν ὁ σήμερον μολπαστὴς τῶν ἐλευθεριῶν της κ. Χαμουδόπουλος ἐπαξίως ὑπηρετεῖ καὶ ἀντιπροσωπεύει. Ἀλλ' ἡ Τουρκία μαστίζεται ἐκ τοιαύτης ληστείας, ὥστε ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἠναγκάσθη νὰ ἔχῃ στρατιώτας καὶ ἀξιωματικοὺς ἐντὸς τῶν ἁμαξῶν τῶν σιδηροδρομικῶν συρμῶν, ὅπως προφυλάττῃ τοὺς περιηγητάς. Οἱ ἐπιχειροῦντες τῆς Ἑσπερίας Εὐρώπης περιηγηταὶ τὸ τῆς Ἀνατολῆς ταξείδιον ἔρχονται πρῶτον εἰς Ἀθήνας, εἶτα μεταβαίνουσιν εἰς τὰς διαφόρους πόλεις τῆς Τουρκίας μέχρι τῆς Σταμπούλ. Ἀφοῦ δὲ ἀποδειλιῶσιν ἕνεκα τῆς καταστάσεως ταύτης νὰ μεταβῶσιν εἰς Τουρκίαν, βεβαίως δὲν ἔρχονται οὔτε εἰς Ἀθήνας, διότι ἡ κατάστασις αὕτη τῆς Τουρκίας ἀρκούντως διασαλπίζεται πρὸ πολλοῦ ἐν τῷ Εὐρωπαϊκῷ τύπῳ. Δὲν εἶνε λοιπὸν μία χαρακτηριστικωτάτη τυρβασία, αἱ τέσσαρες φιλελεύθεροι Εὐρωπαϊκαὶ Κυβερνήσεις ἀντὶ νὰ διαμαρτυρηθῶσιν ὁμοῦ κατὰ τῶν σφαγῶν, δολοφονιῶν, κλοπῶν, ἁρπαγῶν, παντοειδῶν ἐγκλημάτων, τῆς φοβερᾶς πενίας καὶ ἀληθοῦς λιμοκτονίας, τὰ ὁποῖα Τοῦρκοι καὶ χριστιανοὶ καὶ ὑπήκοοι παντὸς ἔθνους ὁσημέραι ὑφίστανται εἰς τῇ μακαρίᾳ αὐτῇ χώρᾳ, νὰ συμπεριλάβωσι καὶ τὴν ἐξοχότητα τοῦ ἐν Ἀθήναις πρέσβεως τῆς Τουρκίας εἰς τὴν καθ' ἡμῶν ἐπίθεσίν των; Ἰδοὺ ἓν περιεργότατον πρόβλημα ἄξιον τῆς λύσεως μιᾶς τῶν πέντε αὐτῶν Δυνάμεων.

ΦΥΛΑΚΑΙ ΚΑΙ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΜΙΚΩΝ ΠΡΟΙΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΦΥΛΑΚΑΙΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΤΩΝ ΕΡΔΟΣΤΑΣΙΑΡΧΩΝ

Η'

(Συνέχεια)

Ὁμιλῶν περὶ τῆς μεγάλης Βρεττανίας μόνον συμπεραίνω ἐκ τῶν ἀποφάσεων τοῦ «συνεδρίου τῆς ἑνώσεως τῶν συντεχνιῶν» τοῦ ἀρκούντως ἀντιπροσωπεύοντος τὰς ἰδέας τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου, ὅτι τὸ ἐπικρατοῦν αἴσθημα εἶνε κατὰ τοῦ ἀνίσου συναγωνισμοῦ τῆς ἐργασίας τῶν φυλακῶν μετὰ τῆς ἐλευθέρας βιομηχανίας καὶ ὄχι κατὰ τῆς Κυβερνήσεως διότι αὕτη ἐξοικονομεῖ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς καὶ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων εὐωνότερον ἀφ' ὅτι δύναται νὰ προμηθευθῇ εἰς τὰς ἔξω ἀγοράς. Ἡ τοιαύτη ἀντίρρησις φρονῶ εἶνε δικαίας, προβαίνω μάλιστα περαιτέρω λέγων, ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν πώλησιν παντὸς προϊόντος τῆς ἐργασίας τῶν φυλακῶν ἄνευ κέρδους δι' οἱονδήποτε λόγον καὶ εἰς οἷον δήποτε χρόνον. Γνωρίζω κάλλιστα ὅτι ἡ οἰκονομολογικὴ ἐπιστήμη δὲν ἀφίκετο ἔτι εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ἀκριβείας, ὅπως γίνεται παραδεκτὴ ἄνευ ἀναμφισβήτου ἐμπιστοσύνης ἰδίως παρά τινος κλάσεως, ἧς τὰ ἄμεσα συμφέροντα ἐπηρεάζονται ἐκ τῆς λειτουργίας, οἵου δήποτε οἰκονομικοῦ νόμου. Εἶνε δὲ ἄλογον νὰ προσδοκῶμεν, ὅτι ἕτερον συμφέρον, ἢ τὸ ἀτομικὸν κυβερνᾷ τὸν ἄνθρωπον ἢ τὰς ὁμάδας τῶν ἀνθρώπων οἵας δήποτε κλάσεως, ζώσης διὰ τῆς ἑαυτῆς ἐργασίας. Ἰδίως σήμερον βλέπομεν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας πόσον αἱ κυβερνήσεις ἐπιβλέπονται καὶ παρακολουθοῦνται εἰς τὰς ἐπεμβάσεις των κατὰ τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις καὶ παρὰ τῶν ταπεινοτέρων. Καὶ ἐὰν ὑποθέσωμεν ἐπὶ μίαν στιγμὴν ὅτι εἶνε βάσιμος ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ὅτι ἡ ἐργασία τῆς φυλακῆς εἶνε ἐπιζήμιος εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἐκτὸς τῆς φυλακῆς ἡ ὑπόστασις αὕτη ἐξουδετεροῦται διὰ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐργατῶν μας καὶ τῶν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων, δι' ὧν ἐκτελεῖται.

Ἀλλ' ἐρωτῶ ποῖος εἶνε ὁ σκοπὸς τῆς νομοθεσίας τῆς ἐπιβαλλούσης εἰς τοὺς φυλακισμένους σὺν τῇ ἀποτίσει τῆς ποινῆς των καὶ τὴν ἐργασίαν; Ὁ σκοπὸς εἶνε οὐ μόνον νὰ αὐξήσῃ τὴν αὐστηρότητα τῆς ποινῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποδείξῃ αὐτὴν ὡς ἓν συνετὸν μέτρον διὰ μεγαλειτέρας ἠθικοῦ τρόπου κατὰ τῆς αἰσχρότητος τοῦ ἐγκληματήσαντος.

Οἷον δήποτε ἁπλοῦν ἁμάρτημα προξενοῦν τὴν ἐλαχίστην βλάβην εἰς τὴν κοινωνίαν τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ ὀλίγων ἡμερῶν προσωποκρατήσεως ἄνευ ἐργασίας. Ἅπαντα ὅμως τὰ κακουργήματα τὰ ἐπιφέροντα μείζονα βλάβην εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὰ ὁποῖα εἶνε ἀνηθίκου φύσεως τιμωροῦνται διὰ τῆς προσθήκης τῆς βαρείας ἐργασίας. Ἡ τιμωρία αὕτη «βαρεῖ ἐργασία» σημαίνει ἐν τῇ κοινωνίᾳ στοιχεῖον ταπεινώσεως, τὸ ὁποῖον οὐ μόνον εἶνε ἐπιβλαβὲς ἀλλὰ βασίζεται καὶ ἐπὶ ἐσφαλμένων ἀρχῶν, ὡς ἤδη πολλάκις ἀπεπειράθην ν' ἀποδείξω.

Ἐὰν ἠδυνάμεθα νὰ ἀπαριθμήσωμεν ἀκριβῶς τὰ αἴτια τὰ παρακινοῦντα εἰς τὸ ἔγκλημα, καὶ τὴν ἀπειρίαν τῶν σκοτεινῶν συνδέσμων τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων τῶν ἐπιζημίων εἰς τὴν κοινωνίαν, τότε ἠδυνάμεθα ἐπίσης δι' ὑπολογισμῶν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον μαθηματικῶν νὰ σχηματίσωμεν κλίμακα τιμωριῶν περιέχουσαν ἀκριβῶς τὸν βαθμὸν τῆς ἀποτελεσματικῆς τιμωρίας τῶν κακούργων.

Ἀλλ' ἀφοῦ ἅπαξ ἡ τοιαύτη ἀκρίβεια εἶνε ἀκατόρθωτος ἐν τῇ νομοθεσίᾳ, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι εἶνε κατορθωτὴ θὰ ἦτο ἀμφιβόλων ἀποτελεσμάτων, πάντες δὲ οἱ περὶ τὰς μεταρρυθμίσεις τῶν φυλακῶν ἐνασχολούμενοι ὀφείλουσι νὰ ἐξασκῶσι ἐπιρροήν τινα ἐν τῇ νομοθεσίᾳ τῆς πατρίδος των, ὅπως παρακωλύσωσι τὸν ἴδιον νόμον νὰ ἀντιπράττῃ κατὰ τῶν μεταρρυθμίσεων τῶν φυλακισμένων διὰ τῶν δικαστικῶν του ἀποφάσεων. Ἡ ἀντίπραξις αὕτη ἀποβαίνει ὁ ἐξευτελισμὸς τῆς ἐργασίας τῶν φυλακῶν ἐκ μέρους τῶν δικαστηρίων, τὸ νὰ προσθέτει δὲ μία ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου σὺν τῇ εἱρκτῇ καὶ βαρέα ἔργα, τοῦτο εἶνε ταπείνωσις τῆς ἐργασίας. Ἐνῷ ἡ ἐργασία εἴτε ἐλαφρὰ ἢ βαρεῖα ἀποτελεῖ τὴν μεγαλειτέραν εὐλογίαν, τὴν ὁποίαν ὁ δημιουργὸς ἔδωκε εἰς τὸν ἄνθρωπον, διότι δι' αὐτῆς καὶ μόνης ὁ ἄνθρωπος ὑψοῦται ὑπεράνω τῶν ἐπιλοίπων δημιουργημάτων καὶ διαφέρει αὐτῶν.

Ἀλλ' ὀφείλω νῦν νὰ ὁμιλήσω περὶ τῆς ὀφειλομένης ἐπιεικίας πρὸς τοὺς φυλακισμένους ὡς ἀμοιβῆς τῆς καλῆς αὐτῶν διαγωγῆς.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 15 Ν)βρίου 1891.

Ἦτο ἡ ὥρα 4 ἀκριβῶς μ. μ. ὅτε ἤρξατο ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος καὶ εὑρίσκονται παρόντες 123.

Γίνεται μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορία ἐξ ἧς ἀναδεικνύεται ὁ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὑποδειχθεὶς πρόεδρος κ. Ν. Γεωργιάδης βουλευτὴς Λαρίσσης διὰ ψήφων 82 κατὰ 41 λευκῶν. Καταλαμβάνων δ' ἀμέσως τὸ βῆμα λέγει περίπου τὰ ἑξῆς:

«Ἐκφράζω τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν ἔξοχον θέσιν ἣν ἐπροθυμοποιήθητε, κ. κ. βουλευταί, νὰ μοὶ παραχωρήσητε διὰ τῆς ψήφου σας, παρακαλῶ δὲ ὅπως δεχθῆτε ταύτην· ἡ ἀποδοθεῖσα αὕτη τιμὴ θεωρῶ ὅτι ἀποδίδεται εἰς ἐμὲ ὡς ἀντιπρόσωπον τῆς Θεσσαλίας καὶ ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ μου ἠθελήσατε νὰ τιμήσητε τὴν πατρίδα μου Θεσσαλίαν, τὴν νεωτέραν τῶν ἑλληνικῶν ἐπαρχιῶν, βεβαιῶθητε δὲ ὅτι θέλω προσπαθήσει ὅσῳ τὸ δυνατὸν ὅπως διευθύνω μὲ τὴν δέουσαν ἀμεροληψίαν τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς τῆς παρούσης Συνόδου, ἥτις εἶνε σπουδαιοτάτη ἕνεκεν τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας ἥτις πρόκειται νὰ συντελεσθῇ κατ' αὐτήν».

Παρατεταμένα χειροκροτήματα ἀκούονται ἐκ τῶν θεωρείων. Ἡ Βουλὴ κατόπιν προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν λοιπῶν τοῦ Προεδρείου μελῶν. Καὶ ἀντιπρόεδροι μὲν ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Τοπάλδος Φωκᾶ... βουλευτὴς Κεφαλληνίας διὰ ψήφων 77, Κ. Ἀναγνωστόπουλος βουλευτὴς Φθιώτιδος διὰ ψήφων 81, Χριστόπουλος διὰ ψήφων 73, οἱ δὲ κ. κ. Ηλαγανέλης καὶ Φίλιος ἔλαβον ἀνὰ μίαν ψῆφον. Γραμματεῖς ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Πετραλιᾶς βουλευτὴς Ἀχαΐας-Ἤλιδος διὰ ψήφων 78, Φαρμακόπουλος Ἀργολιδοκορινθίας διὰ 75, Πέρος Ἀρκαδίας δι' 75 καὶ Ταταράκης Κυκλάδων.

Εὔρορος τοῦ βουλευτηρίου ἄνευ οὐδενὸς ἄλλου ὑποψηφίου ἐξελέγη ὁ κ. Σάκκης.

Σήμερον συνέρχεται ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν ἰδίαν ὥραν πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἐπιτροπῶν.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΟΙ ΘΡΥΛΟΙ ΠΕΡΙ ΥΠΟΥΡΓΙΚΩΝ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ

Ὅλα ὅσα ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ γράψωσι χθὲς πολλὰ τῶν ἐγχωρίων φύλλων περὶ δυσαρεσκείας δῆθεν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Κουμουνδούρου μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ζαΐμη καὶ τῶν ἐπικειμένων ὑπουργικῶν μεταβολῶν δι' οὓς καὶ ἄλλους λόγους ἔγραφον, δυνάμεθα μετὰ βεβαιότητος νὰ εἴπωμεν ὅτι οὐδὲ σκιὰ ἀληθείας ὑπάρχει ἀλλ' ὅτι εἶνε ἁπλοῖ θρύλοι καὶ ἄκαιρα δείγματα ἐνημερότητος τῶν συμβαινόντων.

×

Η ΑΝΤΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΑΡΜΕΝΙΚΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ὁ οἰκ. Πατριάρχης, συνοδευόμενος ὑπὸ μεγάλης ἀκολουθίας ἀνταπέδωκε τὴν ἐπίσκεψιν τῷ Ἀρμενίῳ Πατριάρχῃ. Ἐκεῖ ἐγένετο δεκτὸς μετὰ μεγάλης πομπῆς, τῶν Ἀρμενίων ἀρχιερέων, τῶν μαθητῶν καὶ διδασκάλων παρατεταγμένων εἰς στοίχους· μετὰ ἀνάπαυσιν λεπτῶν τινῶν ἐν τῇ πατριαρχικῇ αἰθούσῃ διηυθύνθη πρὸς τὸν ναὸν ἔνθα εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν ἠσπάσθη τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. ἐξελθὼν δ' ἀπέτεινε πρὸς τὸ πλῆθος ἁρμόζουσαν προσλαλιὰν μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ἐν μέσῳ παρατεταμένων ζητωκραυγῶν καὶ ἐπευφημιῶν τοῦ πλήθους ἐπέβη μετὰ τῆς ἀκολουθίας του τῶν ἀναμενουσῶν αὐτὸν ἁμαξῶν ἐπανακάμψας εἰς τὰ πατριαρχεῖα.

×

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑ

Ὡς γνωστὸν ἐκ τηλεγραφημάτων οἱ ἐν Αἰγύπτῳ Ἕλληνες ὑπήκοοι ἠρνήθησαν τὴν πληρωμὴν φόρου ἐπιτηδεύματος, σήμερον δὲ διὰ τοῦ ἀφιχθέντος ταχυδρόμου Ἀλεξανδρείας μανθάνομεν, ὅτι οἱ τοῦ φόρου τούτου εἰσπράκτορες περιέρχονται τὰ καταστήματα ζητοῦντες τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου τούτου καὶ ἀπειλοῦντες, ὅτι ἔχουσι διαταγὰς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπως προβῶσιν εἰς κατάσχεσιν καὶ ἐκποίησιν παντὸς ἀντικειμένου πρὸς εἴσπραξιν τοῦ εἰρημένου φόρου. Εἰς τοιαύτας ἀπειλὰς προέβησαν καὶ κατὰ τοῦ ἀξιοτίμου συντάκτου τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκδιδομένου Ταχυδρόμου, ὅστις ὅμως ἀνδρικῶς φερόμενος καὶ προσκαλέσας τὸν Εἰσπράκτορα, ὅπως προβῇ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπειλῆς του, ἔμαθε παρ' αὐτοῦ ὅτι δὲν ἔχει ἐντολὴν νὰ προβῇ εἰς βίαια μέτρα, ἀλλὰ μόνον νὰ καταγράψῃ πόσοι εἶνε οἱ μέλλοντες ν' ἀρνηθῶσι τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου καὶ ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀρνουμένων μεταχειρισθῶσι τὰ κατάλληλα μέσα. Λυπηρὰ καὶ ἀξιοθρήνητος εἶνε δυστυχῶς ἡ θέσις τῶν ὁμοεθνῶν ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, ὑπὲρ ὧν ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐνεργήσῃ δραστηρίως.

×

ΝΑΥΤΙΚΑ

Κατέπλευσε χθὲς εἰς Βόλον τὸ ἀγγλικὸν πολεμικὸν «Ἐκλα» ὑπὸ τὸν πλοίαρχον Amfort καὶ μὲ πλήρωμα 270 ἀνδρῶν· τὸ ἀτμόπλοιον προήρχετο ἐκ Μάλτας.

×

ΑΙ «ΣΠΕΤΣΑΙ»

Διετάχθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν τηλεγραφικῶς ὅπως τὸ ἐν Τουλῶνι ἐπισκευαζόμενον θωρηκτὸν «Σπέτσαι» ἀποπλεύσῃ διὰ Πειραιᾶ. Πάντα τὰ συμπληρωματικὰ παραρτήματα τοῦ ἔχουν ἤδη ἀποπερατωθῇ ὡς καὶ αὐτῶν δοκιμαὶ ἐν ἄνοικτῷ πελάγει.

×

ΘΡΑΣΕΙΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΣΥΛΗΣΕΩΣ ΝΑΟΥ

Αἱ νυκτοκλοπαὶ εὑρίσκονται εἰς τὴν ἡμερησίαν των διάταξιν, οὐδ' σχεδὸν δὲν παρέρχεται ἄνευ νυκτοκλοπῆς χωρὶς ποτὲ νὰ κατορθωθῇ ἡ πρόληψις των καὶ τοῦτο διότι ἡ πόλις κατὰ τὴν νύκτα εἶνε ἐντελῶς σχεδὸν ἀφρούρητος, διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν κλητήρων. Χθὲς πάλιν θρασεῖς νυκτοκλέπται ἀπεπειράθησαν νὰ συλήσωσι τὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων εἰς τὴν συνοικίαν Ψυρρῆ· ἔθραυσαν τὰς δύο κλειδωνιὰς καὶ ἑτοιμάζοντο καὶ διὰ τὴν τρίτην τὸ αὐτὸ νὰ πράξωσι, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσαν· βλέποντες δὲ ματαιουμένας τὰς ἐλπίδας ἤρχισαν νὰ θραύωσι καί, καὶ τὸν ἔθραυσαν, τὸν μαρμάρινον κίονα ἐξ οὗ ἐκρατεῖτο ἡ θύρα. ἀλλὰ φαίνεται ὅτι τοὺς κατέλαβε ἡ προδίδουσα ἠὼς ἥτις τοὺς ἠνάγκασε νὰ ἐγκαταλείψωσι ἐκεῖ ὅλα τὰ συνεργεῖα των καὶ νὰ ἀναχωρήσωσι ἄπρακτοι.

×

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΕΚ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ

Ἡ κατάστασις τῶν κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον καταναλωθέντων εἰδῶν τοῦ Μονοπωλίου τοῦ 1891 ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ 1890 ἐμφαίνει τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα. Ἐκ πετρελαίου, πυρείων, παιγνιοχάρτων καὶ ἅλατος εἰσεπράχθησαν 877,670 δραχ. ἐνῷ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1890 817,228· ἐπομένως δεικνύουσι φέτος ἐπὶ πλέον 60,441.

Ἀπὸ 1ης δὲ Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1891 εἰσεπράχθησαν 1,415,003, ἐνῷ κατὰ τοὺς ἀντιστοίχους μῆνας παρελθόντος ἔτους εἰσεπράχθησαν 6,037,226 δηλ. 377,776 ἐπὶ πλέον.

×

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΤΙΜΑΙ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ

Ταϊγανίου	λεπτὰ	53—54
Ντεβέδης Βόλου	»	49—50
Κιουμουρτζίνης	»	51 1)2—52
Ἀδριανουπόλεως	»	50
Σαμψοῦντος	»	49 1)2
Ραιδεστοῦ	»	51
Σεμιγδάλια	»	68—70
Φαρίνα	»	58—62
3ης ποιότητος	»	41—50

×

ΣΚΛΗΡΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελεῖτο γάμος ἐν τῷ χωρίῳ Συνδανίῳ τοῦ δήμου Ἀνδανείας πλησίον τῶν Καλαμῶν. Ἀφοῦ δὲ ἔφαγον καὶ ἔπιον οἱ προσκεκλημένοι καὶ ἡτοιμάζοντο νἀναχωρήσωσι εἷς ἐξ αὐτῶν ὁ Π. Ἀντωνάρος ἠθέλησε νὰ ἐπισφραγίσῃ τὴν τελετὴν καὶ μὲ ἕνα πυροβολισμόν, ἤρξατο δὲ πρὸς τοῦτο νὰ πληροῖ τὸ ὅπλον ἐνῷ δὲ ἐπίεζε τὴν ἐν τῷ ὅπλῳ του πυρίτιδα διὰ τοῦ ὀβελοῦ αὐτοῦ αἰφνιδίως ἥναψε ἡ πυρῖτις, ὁ δὲ ὀβελὸς ἐκσφενδονισθεὶς μετὰ μεγάλης ὁρμῆς εἰσῆλθεν εἰς τὸν θώρακα τοῦ δυστυχοῦς Ἀντωνάρου διατρώσας τὸν θώρακά του διαμπάξ· ὁ τόσον ἀπροσδοκήτως βληθεὶς ἐξέπνευσεν παραχρῆμα.

×

ΑΥΤΟΚΤΟΝΟΣ ἢ ΦΡΕΝΟΛΗΠΤΟΣ

Χθὲς ἐγνώσθη ἐνταῦθα τηλεγραφικῶς ὅτι ὁ δικηγόρος Βασ. Παλάβιος ἐν Γαλαξειδίῳ ἐρρίφθη ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου «Χίος» ἐν ᾧ εὑρίσκετο εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπνίγη· πολλοὶ βεβαιοῦσιν ὅτι ἔπασχε τὰς φρένας.

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ

Κατὰ τὸν λήξαντα Ὀκτώβριον συνελήφθησαν καθ' ὅλον τὸν Νομὸν τῆς Φθιωτιδοφωκίδος κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Εἰσαγγελέως Παρνασσίδος φυγόδικοι καὶ φυγόποινοι 71 εἰς δὲ τὸν Νομὸν Κεφαλληνίας 33.

* *

Συνελήφθη ὁ φυγόδικος Ν. Παχὺς ἢ Τσαούσης ἀρχηγὸς τῶν φυγοδίκων ὅστις ἐλυμαίνετο τὰς ἐπαρχίας Παρνασσίδος, Ἀραχώβης καὶ Διστόμου καὶ ὅστις κατηγορεῖτο ἐπὶ δύο φόνους ληστείαις καὶ λοιπαῖς κολασίμοις πράξεσι.

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Προχθὲς τὸ ἑσπέρας ἐν τῷ ζυθοπωλείῳ «Ἀλκαζὰρ» διεπληκτίζοντο οἱ Θεμιστ. Μπισμπίκης καὶ Δ. Κωνσταντίνου, ἐπειδὴ δὲ ἠθέλησε νὰ παρεμβῇ ὁ ἀστυνομικὸς κλητὴρ Π. Σεκερίλης ὅπως προλάβῃ τὰς περαιτέρω σκηνάς, θυμωθέντες οἱ κύριοι οὗτοι ἐπετέθησαν κατ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἐκτύπησαν. Συνελήφθη ὁ εἷς.

*

Συνελήφθησαν προχθὲς ὁ Ν. Μπάρκας, Δ. Βλάχος καὶ Δ. Πλατανιώτης, οἵτινες ἀπεπειρῶντο νὰ ἀπελγήσωσι ἐπί τινος Γεωργίου Σταυροπτεράκου.

Χθὲς κατὰ τὴν ὁδὸν Ἱπποκράτους συνεπλάκησαν δύο· ἀποτέλεσμα δὲ τῆς συμπλοκῆς ταύτης ὑπῆρξε ὁ διὰ μαχαίρας τραυματισμὸς τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν μηρόν.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.
Τοπική Κυβέρνησις.

(Συνέχεια)

Κατά τών αποφάσεων όμως τούτων δύναται να γίνη έφεσις, δι' ής, εάν ενωσίς τις υπεχρεώθη να συντηρήση πτωχόν μή υπαγόμενον είς την δικαιοδοσίαν αυτής, ή εάν τις τών ενοριτών υπεχρεώθη να καταβάλη φόρον δυσανάλογον πρός τον υπό τών γειτόνων αυτού καταβαλλόμενον, ή άλλα άδικα έξοδα επιζητεϊται ή επέμβασις τού περιοδικού δικαστηρίου τών ειρηνοδικών.

Όσον αφορά είς τα υπέρογκα έξοδα επέρχεται θεραπεία διά τού διορισμού υπαλλήλου, όστις καλεϊται «ελεγκτής τού περί τών πτωχών νόμου», και ούτινος καθήκον είνε να εξελέγχη έκαστον λογαριασμόν αφορώντα είς την είσπραξιν και την δαπάνην τού υπέρ τών πτωχών φόρου, και όστις δύναται να διαγράψη πάν κονδύλιον μή δικαιούμενον υπό τού νόμου.

Θέλω νύν πραγματευθή περί τών «δημοτικών σωματείων.» Κατά το 1833 διωρίσθη βασιλική επιτροπή όπως εξετάση την κατάστασιν αυτών. Επειδή δε αύτη εν τή εκθέσει αυτής παρέστησεν, ότι ταύτα είχον διαφθαρή και καταστή άχρηστα, εψηφίσθη νόμος, δι' ού κατηργήθησαν τα πλείστα τών τότε υπαρχόντων σωματείων, και αντικατεστάθησαν υπό δημοτικής αρχής συνισταμένης εκ τού δημάρχου, τών δημοτικών συμβούλων και τών δημοτών.

Ο νόμος ούτος είνε γνωστός υπό το όνομα «νόμος περί δημοτικών σωματείων», και ετροποποιήθη διά διαφόρων μεταγενεστέρων νομοθετημάτων.

Πάντες οι ενήλικες, ουχί αλλοδαποί, οίτινες κατά τους προηγουμένους δώδεκα μήνας δεν έλαβον ενοριακήν περίθαλψιν ή άλλην τινά βοήθειαν, και οίτινες κατά την 15ην ημέραν τού Ιουλίου οιουδήποτε έτους κατείχον οικίαν, αποθήκην, κατάστημα ή εργαστήριον ή άλλο τι εντός τής κωμοπόλεως κτίριον, καθ' όλους τους προηγουμένους δώδεκα μήνας· και οίτινες κατά το χρονικόν τούτο διάστημα κατώκουν εντός τής κωμοπόλεως, ή είς απόστασιν επτά μιλίων απ' αυτής, και κατά το διάστημα τούτο κατέβαλον όλους τους υπέρ τών πτωχών φόρους, και απέτισαν κατά την 20ην ημέραν τού Ιουλίου ή πρό αυτής τού τοιούτου έτους όλους τους υπέρ τών πτωχών φόρους ως και τους τής κωμοπόλεως διά τα προρρηθέντα οικήματα, οίτινες ήσαν πληρωτέοι μέχρι τής προηγηθείσης 5ης Ιανουαρίου έχουσι το δικαίωμα να εγγραφώσιν εν τώ καταλόγω τών δημοτών. Η κωμόπολις διαιρεϊται είς διαμερίσματα· υπό δε τών εν εκάστω διαμερίσματι δημοτών εκλέγονται οι «κοινοί σύμβουλοι». Ο αριθμός τών συμβούλων τούτων ορίζεται υπό τού νόμου δι' εκάστην κωμόπολιν, και ετησίως το έν τρίτον τούτων κατέρχεται τής εξουσίας. Οι κοινοί σύμβουλοι εκλέγουσι τους «δημοτικούς συμβούλους,» ών ο αριθμός είνε το έν τρίτον εκείνων. Ούτω δε καταρτίζεται το «δημοτικόν συμβούλιον,» το οποίον εκλέγει τον δήμαρχον, όστις προεδρεύει αυτού. Ούτος μένει εν τή εξουσία επί έν μόνον έτος, αλλά δύναται και αύθις να εκλεχθή εκ νέου. Το δημοτικόν συμβούλιον ορίζει τους τής κωμοπόλεως φόρους. Αι γυναίκες έχουσι το δικαίωμα τής ψήφου εν τή εκλογή τών «συμβούλων,» «ελεγκτών» και «διατιμητών τών φόρων.»

Εν πολλαίς πολυπληθέσι πόλεσιν, «επίτροποι και επιτροπαί,» ως λ. χ. «Η επιτροπή επί τής επιτοπίου υγείας.» «Οι επίτροποι επί τών τοπικών βελτιώσεων» κλπ. εκλέγονται υπό τών φορολογουμένων, τή εγκρίσει τού κοινοβουλίου, πρός εκτέλεσιν χρησίμων έργων και διεξαγωγήν άλλων επιτοπίων εργασιών.

Η τοπική κυβέρνησις τής πρωτευούσης διωργανώθη κατά το 1855. Αι υποθέσεις τών ενοριών (εξαιρουμένης τής τού Άστεος τού Λονδίνου) διατελούσιν υπό την διαχείρισιν τών ενοριακών συμβουλίων και τών επιτροπών τών διαφόρων διαμερισμάτων, εκλεγομένων υπό τών φορολογουμένων. Σωματεϊόν τι ονομαζόμενον «επιτροπή επί τών δημοσίων έργων τής πρωτευούσης,» ής τα μέλη εκλέγονται υπό τού δημοτικού συμβουλίου τού άστεος τού Λονδίνου, και τών ενοριακών συμβουλίων και τών εν τή πρωτευούση κατά μέρη επιτροπών, εξελέγχει τας πράξεις τών ενοριακών συμβουλίων, και τών κατά μέρη επιτροπών, και εισπράττει φόρους πρός εκτέλεσιν υδραυλικών έργων και άλλων παντοειδών εν τή πρωτευούση βελτιώσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.
Η εκκλησία

Όπως δώσω υμϊν ακριβή τινα ιδέαν τών σχέσεων αίτινες υφίστανται μεταξύ τού εκκλησιαστικού συστήματος και τού αγγλικού πολιτεύματος επάναγκες είνε να σκιαγραφήσω διά βραχέων την ιστορίαν τής Αγγλικής Εκκλησίας.

Είνε γεγονός αναμφισβήτητον, ότι ο χριστιανισμός λίαν ενωρίς εισήχθη είς την Αγγλίαν ότε δηλ. διετέλει αύτη υπό το κράτος τών ρωμαίων· το πρώτον δε κατά πάσαν πιθανότητα διά τού ρωμαϊκού στρατού, και αι μέχρις ημών περιελθούσαι παραδόσεις περί τής πληθύος τών παλαιών εκκλησιών τών αφιερωμένων είς τον Άγιον Παύλον, κρατύνει επί μάλλον τον ισχυρισμόν, ότι ούτος υπήρξεν ο εν Βρεττανία κηρύξας το ευαγγέλιον απόστολος. Όπως ποτ' άν ή βέβαιον είνε ότι κατά την 3ην Μ. Χ. εκατονταετηρίδα υπήρχον εν Αγγλία πολυπληθείς χριστιανικαί κοινότητες, και οι αρχαιότεροι χρονογράφοι μεθ' υπερηφανείας διακηρύττουσιν, ότι ή Βρεττανία παρήγαγε τον πρώτον χριστιανόν αυτοκράτορα (Κωνσταντϊνον τον Μέγαν), τον πρώτον χριστιανόν βασιλέα (τον Λούκιον) και το πρώτον χριστιανικόν μοναστήριον, το τού Bangor εν Ουαλία. Οι Σάξωνες, οίτινες ήσαν ειδωλολάτραι και αντίθασσοι κατεδίωξαν τους εκ τών ιθαγενών προσηλυτουμένους είς το νέον δόγμα γενομένους μέχρι τών ορέων τής Ουαλλίας. Ενταύθα δε ευρίσκοντο, ότε πάππας Γρηγόριος ο μέγας απέστειλεν είς Αγγλίαν τον μοναχόν Αυγουστϊνον μετ' άλλων επί τή ευκαιρία τού προσηλυτισμού τού Εδελβέρτου, βασιλέως τού Kent Πρό τής εποχής ταύτης ή βρεττανική εκκλησία εκυβερνάτο υπό τών ιδίων αυτής επισκόπων. Τινές τούτων επισήμως παρευρέθησαν εν τή συνόδω τού Sardica, κατά το 347 εν τή τού Ariminum, κατά το 359· και εν τή τού Arles κατά το 428-29· αλλ' ο Αυγουστϊνος, όστις αφίκετο είς Βρεττανίαν 165 έτη μετά ταύτα (597 Μ. Χ.), εν μέρει δε διά τής βίας εν μέρει μεν διά τής πειθούς, παρεκίνησε τας τήδε κάκεϊσε διεσκορπισμένας χριστιανικάς κοινότητας ν' αναγνωρίσωσι την εξουσίαν αυτού ως μητροπολίτου· ούτος δε πάλιν ανεγνώριζε την τού ρωμαίου ποντίφικος υπεροχήν. Επειδή δε, πλήν τών άλλων, εγένετο χρήσις αρχαϊκής τινός βρεττανικής λειτουργίας μεγάλως διαφερούσης από τής ρωμαϊκής, ο Αυγουστϊνος πάσαν κατέβαλε προσπάθειαν όπως αντικαταστήση αυτήν δι' άλλης. Τών προσπαθειών τούτων αποτέλεσμα ήτο ή επίτευξις συμβιβασμού ο όποιος αφήκε διαρκή τεκμήρια τής πρώτης πρός την Ρώμην ρήξεως και εν αυτώ έτι τώ ύφει τών πρό τής μεταρρυθμήσεως εν χρήσει λειτουργιών.

Η ανανέωσις δε τών αμφισβητουμένων τούτων μερών εν ταϊς μεταρρυθμισμέναις λειτουργίαις αποτελεϊ εναργή απόδειξιν τής μέχρι τών ημερών ημών δογματικής συνεχείας εν τή βρεττανική εκκλησία. Ο Αυγουστϊνος χειροτονηθείς αρχιεπίσκοπος τής Καντερβουρίας έλαβε παρά τού πάπα ως δώρον «ωμοφόριον (pallium)» έκαστος δε τών διαδόχων αυτού συνείθιζε να αιτή και να λαμβάνη παρόμοιον τεκμήριον διακρίσεως επί πολλά μετά ταύτα έτη παρά τών εκάστοτε παπών, μέχρις ού διεκηρύχθη, ότι ουδείς αρχιεπίσκοπος τής Καντερβουρίας ηδύνατο να επιληφθή τών καθηκόντων αυτού εάν δεν απέκτα πρότερον το ωμοφόριον. Το ωμοφόριον τούτο είνε εκκλησιαστικόν κόσμημα ομοιάζον πως κατά το σχήμα πρός το κάλυμμα το οποίον φέρουσι νύν οι ιερείς πρός ένδειξιν τού πανεπιστημιακού αυτών βαθμού· το σύμβολον δε τού κοσμήματος τούτου εισέτι διατηρεϊται εν τοϊς όπλοις τής επαρχίας Καντερβουρίας. Υπό τους Νορμανδούς βασιλείς και τους πρώτους Plantagenets, ή αξίωσις τού προσφέρειν το ωμοφόριον, και τα δικαιώματα, τα οποία υπετίθετο, ότι ταύτα εχορήγει, εκατέρως διαμφισβητήθησαν.

Ακολουθεϊ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Έτεραι μυθώδεις ειδήσεις αποστέλλονται εκ Ουασιγκτώνος, ότι ανεκαλύφθησαν είς τα μεταλλεϊα τού μερίσματος τού Μόντε Χρήστο ολόκληροι βράχοι στερεού χρυσού, έχοντες μήκος τεσσαράκοντα ποδών, εννοούντες μήκος τον κατά ...εν εναποταμιευμένον παρά τής φύσεως εκεί επί τής επιφανείας χρυσόν.

* * *

Ο ποταμός Ιντάχο είνε ο μυστηριωδέστερος πάντων, εξέρχεται εκ μιάς λίμνης ογκωδέστατος με βάθος 369 ποδών. Οι γεωγράφοι απορούσι πόθεν έρχεται όλον αυτό το ύδωρ τής λίμνης τού τοιούτου βάθους ποταμού.

* * *

Ο τραπεζίτης Βαάς τής Σχαρλοτεμβούργ εκουσίως παρεδόθη είς την αστυνομίαν τού Βερολίνου κατηγορών εαυτόν, ότι εσφετερίσθη και εδαπάνησεν τού δημοσίου και τών ιδιωτών μεγάλας ποσότητας χρημάτων, τας οποίας τώ ενεπιστεύθησαν.

* * *

Αι ταυρομαχίαι εισήχθησαν είς την Ισπανίαν εκ τής Θεσσαλίας. Εν Θεσσαλία εγένοντο μεγάλαι ταυρομαχίαι, αίτινες επί τών ρωμαίων αυτοκρατόρων ετελούντο πανηγυρικώτατα. Ο Ιούλιος Καίσαρ 45 έτη π. χ. μετέφερεν αυτάς είς Ρώμην, αλλά μετά παρέλευσιν πολλών ετών απηγορεύθησαν. Είς την Ισπανίαν τας μετέφεραν οι Μαυριτανοί τής Αφρικής 800 έτη μ. Χ.

* * *

Η συγκομιδή τών μήλων εν Καναδά υπολογίζεται είς έν εκατομμύριον κοιλά.

* * *

Το νέον Μεξικόν εώρτασε πρό ολίγου τα εγκαίνια τού πρώτου σχολείου του.

* * *

Τα κοιμητήρια εν Λονδίνω καλύπτουσι χώρον δύο χιλιάδων στρεμμάτων, ο χώρος δε ούτος τιμάται διακοσίας πεντήκοντα χιλ. λίρας στερλίνας.

* * *

Αι θύραι τού ναού τού Αγίου Πέτρου εν Ρώμη, όστις ανηγέρθη επί τής αυτοκρατείρας Κωνσταντίνης, κατεσκευάσθησαν εκ ξύλου κυπαρίσσου. Μετά παρέλευσιν δε χιλίων ετών ουδέν ίχνος φθοράς έφερον.

* * *

Όστρακα 14 δακτύλων διαμέτρου και έτερα 22 δακτύλων μήκους ευρίσκονται εν τή δυτική ερήμω τής Γιούτας, εν Καλιφορνία, όπου πρότερον υπήρχε θάλασσα. Πολλά εξ αυτών είνε συγκεκολλημένα και διατηρούσιν ευκρινέστατα τα χρώμά των, είνε εν τούτοις ολοτελώς απολελιθωμένα και στερεά ως βράχοι.

* * *

Από τού ενός άκρου τής Μαύρης Θαλάσσης έως είς το έτερον ο πυθμήν βάθους άνω τών 117 μέτρων είνε πεποτισμένος εξ υδρογόνου θειούχου, και ως εκ τούτου πάσα ζωϊκή ύπαρξις καθίσταται αδύνατος. Ουδεμία βάσιμος εξήγησις τού φαινομένου τούτου εγένετο μέχρι τούδε.

* * *

Ο Γλάδστων ουδέποτε είνε μάλλον ευάρεστος ή κατά τον περίπατον· είνε τότε έμπλεως αναμνήσεων και αφηγεϊται εξ τον συνοδόν του σειράν όλην ανεκδότων.

* * *

Ο Ζολά λέγει ότι εξ όλων τών μυθιστορημάτων, ά κατεβρόχθισεν εν ηλικία 14 ετών την μεγαλειτέραν εντύπωσιν προυξένησεν είς αυτόν τού Κονζαλέ «Οι αδελφοί τής ακτής.»

* * *

Είνε γνωστόν μεθ' οποίας απεχθείας ο Τζών-Βράϊτ συγκατένευσε ποτέ ν' αναλάβη υπούργημα. Ο Γλάδστων λέγει ότι κατά το 1869 ηναγκάσθη να παλαίση πρός αυτόν από τής ογδόης ώρας τής εσπέρας μέχρι τής 1 μετά το μεσονύκτιον, ίνα τον καταπείση να γείνη υπουργός.

* * *

Εν Σκωτία κατά τους δέκα παρελθόντας μήνας ηλιεύθησαν 4,971.890 οκάδες ιχθύων, εν Ιρλανδία δε μόνον 557.206,

* * *

Σχεδόν πεντήκοντα 0/0 εκ τών εν Αγγλία ακινήτων είνε ησφαλισμένα είς διαφόρους εταιρείας.

* * *

Το κακουργοδικεϊον τής Ζυρίχης κατεδίκασε τον Σινιώρ Καστιόνην είς οκτώ ετών είρκτήν ως φονεύσαντα διά πυροβολισμού τον εκ Βελλινζόνης σινιώρ Ρόσσην κατά την εν Τικίνω επανάστασιν. Ο Καστιόνης όμως διαμένει έτι εν Λονδίνω.

* * *

Χημικός τις και Μηχανικός Γερμανός ονόματι Σάνδμαν κατεδικάσθη είς την πληρωμήν προστίμου εκ 450 μάρκων υπό τού εν Γλατς ποινικού δικαστηρίου ως προξενήσας σωματικήν βλάβην είς κοράσιόν τι ονόματι Αιμιλίαν Ούϊντερ διότι υπνώτιζεν αυτό επί ολόκληρον εβδομάδα. Ο Σάνδμαν υπνώτιζε καθ' εκάστην το κοράσιον και μάλιστα τρίς τής ημέρας, μέχρις ού επί τέλους το κοράσιον έγεινε σφόδρα μανιακόν και είς την ακμήν τής μανίας του κατέσχιζε και απέσπα τας σάρκας από τών δακτύλων του. Το δυστυχές κοράσιον εκλείσθη τώρα εντός φρενοκομείου.

24 ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'
Μία μονομαχία

(συνέχεια).

Ο Αλής ίστατο σύννους, ως ο διαχωρισμός να τον επρόφθανεν απροετοίμαστον, ως να ήτον ή πρώτη φορά, καθ' ήν απεχωρίζετο τής Αθιγγάνης.

Τούτο ουδόλως διεξέφυγε τον οφθαλμόν αυτής. Αι υπονοίαι της επηύξησαν, ησθάνθη πόνον βαθείας ζηλοτυπίας, κύψασα δε τώ είπεν είς τα ώτα.

— Εντροπή, Αλή, είς μίαν στιγμήν να λησμονήσης εμέ, την μητέρα και την αδελφήν σου, πρός χάριν αυτής τής Εβραίας.

— Όχι! μά τον Αλλάχ! απατάσαι, Ζιδρέ, όλος ερυθρός, και με αστράπτοντας οφθαλμούς, διέκοψεν ούτος ορμητικώς, κάτι εσυλλογιζόμην να σοι είπω πρίν χωρισθώμεν.... έστω... μήν αργήσης να έλθης Ζιδρέ μου, νομίζω ότι ή σφαίρα τής γής είνε τόσον ολισθηρά, ώστε δεν δύναμαι να σταθώ πλέον μόνος επ' αυτής, άνευ τής υποστηρίξεώς σου.

— Είς δέκα ημέρας, το σχέδιόν μου, είνε είς πέρας, έπειτα, είς την διάθεσίν σου είνε να μένωμεν διά παντός ηνωμένοι.... δέκα ημέρας.... αλλά γνωρίζεις οποία φρόνησις απαιτεϊται, και οποία εχεμυθία, ίνα μή εγώ ή ίδία, γίνω θύμα τού Καπλάν πασσά... υγίαινε, Αλή ο Αλλάχ ο Προφήτης βοηθός σου.

— Στάσου! είπεν ούτος, βλέπω δύο ανθρώπους καταβαίνοντας από το βουνόν, άς τους αφήσωμεν να διαβώσιν και έπειτα χωριζόμεθα.... δεν πρέπει να σάς αφήσω μόνας δύο γυναίκας επί τών ευβάτων τούτων μερών.

— Ελησμόνησας, ότι είμαι πλησίον τής κατοικίας μου, είμαι δύο ώρας μόνον μακράν τού άντρου μου, το οποίον φυλάττουσιν οι πιστότεροι και ανδρειότεροι φύλακες.

— Οι άνθρωποι εκείνοι, μοί φαίνεται, ότι είνε αρματωλοί· έρχονται από την Πλέντζαν, και πηγαίνουσι και ούτοι πρός το Τόμαρον, ετονθόρυσε ο Αλής.

— Καθήσατε.... έλθετε εδώ όπισω από τούτους τους σχοίνους· άς τους αφήσωμε να διέλθωσι το μονοπάτιον χωρίς να μάς ίδωσιν, είπεν ή Ζιδρέ.

Μικρά σιγή διήρκεσε δύο τρία λεπτά, καθ' ά ούτε ή Αθιγγάνη, ούτε ο Αλής απέσπασαν τα όμματά των από τους πλησιάζοντας, προσπαθούντες να διακρίνωσιν, άν ήσαν απλοί χωρικοί ή αρματωλοί. Περί το τέλος τού διαστήματος τούτου ή περιέργεια αυτών ικανοποιήθη πληρέστατα.

— Ανάθεμά σε ώρα.... είνε ο ίδιος ο Βέλιος ετονθόρυσεν ο Αλής.

— Αυτός ο ίδιος ο γκιαούρης, επρόσθεσεν ή Αθιγγάνη, ής τινος ο ευρύς οφθαλμός ανεγνώρισε τούτον, και ής τινος το πρόσωπον έγεινε σοβαρώτερον ή τού Αλή.

— Ο Βέλιος! ο Βέλιος μου! επρόφερε χαροποιώς ή Χέϊθα!

— Σιωπή!... μή προφέρης δευτέραν λέξιν, διότι σε φονεύω αστραπηδόν, σύρουσα αιχμηρότατον εγχειρίδιον, και εγγίζουσα τούτο, επί τής καρδίας της, είπε χαμηλοφώνως και απειλητικώς ή Ζιδρέ.

Παναγία μου!... πού είμαι;... τί σημαίνουσι ταύτα, Ζιδρέ μου;...

— Μήν ομιλής σε λέγω.... άν μίαν μόνην λέξιν προφέρης, όταν θα διέλθη, άν τού φωνάξης και ακούση και έλθη πλησίον μας, το εγχειρίδιον τούτο, συγχρόνως θα εμβυθισθή είς την καρδίαν σου.

Η δυστυχής Χέϊθα έγεινεν ωχρά ως ο θάνατος· ήτο φύσει νέα δειλού και ηπίου χαρακτήρος, όθεν κατά την στιγμήν τού κινδύνου απεμηδενίζετο και εγκατελείπετο ως παιδίσκη είς την διάθεσιν τών εχθρών της.

Οι δύο αρματωλοί εβάδιζον κατ' ευθεϊαν πρός τούτους ως άν να τους εγνώρισαν, όταν δε μετ' ολίγον τους έχασαν, διότι εκρύβησαν ως είπομεν είς τους σχοίνους, εστάθησαν και περιώπτευον, ίνα τους ανακαλύψωσιν.

Ο Αλής έθεσε τας χείρας επί τών πιστολίων του και ητοιμάζετο είς άμυναν· ή Ζιδρέ τουναντίον, έθεσε το εγχειρίδιον είς την θήκην, εξέβαλε τεμάχιον χάρτου, έγραψεν επί τούτου ολίγας λέξεις, έπειτα ανοίξασα το δισάκκιόν της, το έδεσεν είς τον πόδα μιάς περιστεράς, την οποίαν διετήρει εντός τούτου, αφήσασα αυτήν ελευθέραν να πετάξη.

Τής Αθιγγάνης οι οφθαλμοί ήσαν οξυδερκέστατοι· πρώτη ανεκάλυψεν ότι πραγματικώς καταδιώκοντο παρά τού Βελίου και ότι ούτος περιέστρεφε πανταχόθεν τηλεσκόπιόν τι, όπερ εκράτει και εθεώρει. Έκυψε τότε και είπεν είς το ούς τού εραστού αυτής.

— Ο Βέλιος μάς εγνώρισε και έρχεται κατ' επάνω μας..., προφυλάξου από τού να παλαίσης με τούτο το θηρίον... όσω και άν σε υβρίση υπόφερε, όσω και άν σε προσκαλέση απόφυγε από τού να κτυπηθής μαζή του.., άφησέ τον να μάς υποδουλώση και πρίν τής νυκτός εγώ τελειώνω το έργον.

— Βλέπομεν, είπεν ο Αλής σκυθρωπάζων.

— Ο νέος βέης ήτον ανδρείος, φιλότιμος και υπερήφανος. Εγίνωσκε καλώς, ότι ο Βέλιος επώλησε την μητέρα και αδελφήν του πρός τους Γαρδικιώτας, ώστε δεν ήτο εύκολον να μείνη απαθής είς τας προσβολάς τοιούτου εχθρού.

— Νεστράσχια εμίρ (καλή ημέρα) ώρα καλή μπέη ... κάτι τα χέργια σταίς κουμπούραις, γιά κατέβαστα άν θέλης να μή σού κάτσω κανένα βόλι μές τη μέση από την κούτρα σου έκραξεν ο Βέλιος, όταν επήδησε δύο βήματα μακράν των, και συγχρόνως εσκόπευσε ταχύτερον αστραπής το τουφέκιόν του πρός τον Αλήν.

Ούτος, όστις ημφιρρέπει, άν έπρεπε να υπερασπισθή εαυτόν ή όχι, ενθυμηθείς τους λόγους τής μαγίσσης αφήκε λοιπόν να πέσωσιν οι βραχίονές του ως νεκροί, άν και ερυθριών ησθάνετο την φιλοτιμίαν του δεινώς κεντουμένην.

Ο Αλής ήτον έτι νεώτατος, ευρεθείς λοιπόν απέναντι, τού περιωνύμου αρματωλού Βελίου, και τού πρωτοπαλληκαρίου αυτού, Νικολάου Αλασωνίτου ή Νίκου-Τζάρα, και μή έχων έτι μετρήσει τας δυνάμεις του, υπεχώρει ακουσίως.

Η Ζιδρέ απέσπασε τον πέπλον από τού προσώπου αυτής, και αφήκε τα νεαρά κάλλη της είς την αντανάκλασιν τών ηλιακών ακτίνων.

— Μωρή ψωροκατσιβέλλα, πού την σαίρνεις σε τούτα τα στρεφολάγκαδα την μικρούλα μου; ... έτσι δα μωρή κλεύτρια, γελάς τον κόσμο και τού παίρνεις τα φλωριά του; ... Νίκο, αλάργευε την Χέϊθα από δαύτους τους ψωριάριδες.

Ο Νίκο-Τζάρας επλησίασε φλεγματικώτατα, έλαβε την Χέϊθα από τον βραχίονα, ήτις μετά χαράς τον ηκολούθησε, και την μετέφερε πλησίον τού Βελίου.

Ο Αλής ησθάνθη το αίμά του αναπωρευόμενον είς τους κροτάφους του, πλήν κατεκράτει εαυτόν όσον ηδύνατο.

— Υποθέτω, ότι θα έχης την διάκρισιν, εύμορφό μου καπετανόπουλο, να προσφέρης τουλάχιστον κ' εμένα πρός τον σύντροφόν σου, εδώ τον κύρ Νίκο, αφού σύ επήρες την Χέϊθα, διά να μή μείνη παραπονεμένος, είπεν ή Ζιδρέ μετά τής εντελεστέρας αφοβίας, κομψευομένη και μειδιώσα πικρίας μειδίαμα.

— Ο κύρ Νίκος, απεκρίθη ο Βέλιος αποτόμως και χλευαστικώς, δεν καταδέχεται να έχη αλησβερίσια με Ατζιγγάνους ... ωρέ Νίκο, πάρτου τα κουμπούρια τού μπέη!

Η Ζιδρέ, μακράν τού να δείξη, ότι ηγγίχθη είς τοιούτον καταφρονητικόν τρόπον, στραφείσα πρός τον Αλήν τού είπε.

— Δώσε, βέη, τα κουμπούρια ... δεν έχομεν σκοπόν, σήμερον εδώ να πετσοκοπούμεν, χωρίς καμμίαν αιτίαν.

Ο Νίκος αφήρεσεν από τής ζώνης τού Αλή τα πιστόλια άνευ τής ελαχίστης αντιστάσεως.

— Πάρτου το σπαθί, διέταξεν ο Βέλιος, ούτε κατά τρίχα, αλλάξας τής σκοπευτικήν θέσιν τού τουφεκίου του.

— Στάσου! αστραπηδόν αποσπάσας το ξίφος εκ τής θήκης, έκραξεν ο Αλής . . . Βέλιο, σοί παρέδωκα τα πιστόλια διά να ιδής, ότι δεν έχω σκοπόν να σοί αντισταθώ ... αλλά το σπαθί τούτο, είνε τού προπάππου μου, όστις το έχει κληρονομημένον από τον Σκερδέμπεην. Έχω κ' εγώ αίμα χριστιανικόν είς τας φλέβας μου. Ο προπάππος μου Χισσάς ήτο χριστιανός, χύσε το πρώτον, και τότε το παίρνεις.

— Κρίμα στην παλληκαριά σου, Βέλιο, είσθε δύο κι' αρματωμένοι με πιστόλια και με τουφέκια, και πάνω σ' εσάς... το σπαθί τού Αλή, και ζητείτε να τού το πάρητε, διέκοψε μεμψιμοίρως ή Ζιδρέ.

— Ατζιγγάνα αποκρίσαρα! άνσαρά σου... κύττα, σ' δώσου κόψω τη γλώσσα άν ξαναμιλήσης, θυμοειδώς έκραξεν ο Βέλιος ... Νίκο κράτα 'δώ το μιλλιόνι, διέκοψε καταβιβάζων και εγχειρίζων πρός τούτον το τουφέκιον, σειράς είς την σπάθην του, απετάθη πρός τον Αλήν ωρέ μπέη, μιά φορά και κρατείς του Σκεντέρμπεη τη πάλλα, έλα να παλέψουμε, να δούμε ποιός είνε ποιό μεγάλος γίγαντας· δε μ' ώρχεται καλό, να γλέπω χριστιανικό σπαθί, σε βρωμότουρκου χέργια.

— Δε με λέγεις πώς θέλεις να κοκκινήσης την γήν με το αίμά μας, και πώς διψάς τα κεφάλια μας; . . . άμ' είνε μέσα στη Χειμάρρα καλλίτερος χριστιανός από τον Αλήν, όπου ή Παναγία κάθε βράδυ έρχεται στό προσκέφαλό του;

— Σούς, μή βλαστημάς βρωμογύφτισσα! είπεν ο Βέλιος, και διηύθυνε πρός ταύτην απειλητικόν σπαθισμόν· αλλ' ή Χέϊθα ορμήσασα εν τώ μέσω παρεκάλεσε τούτον να μή την εγγίξη, διότι αύτη τής έσωσε την ζωήν και την τιμήν της είς Μαυροβούνιον.

Η γόησσα ουδέ κάν εκινήθη από την θέσιν της· έρριψεν οφθαλμούς πυρίνους ως βέλη, πρός τον Βέλιον, πλήρης υψηλοφροσύνης και περιφρονήσεως· είτα έθεσε τους βραχίονας είς το στήθος, και εβύθισε τούτους είς τον κόλπον της, ψηλαφούσα κρυφίως τα πιστόλιά της· είπε δε πάραυτα μετά φωνής σταθεράς.

— Κατηγορείς τους Τούρκους διά το τυραννικόν των· πλήν γνωρίζεις να με είπής Τούρκον, όστις να τραβά το σπαθί του διά να κόψη μίαν γυναίκα, και τούτο διότι αύτη τώ δίδει μίαν ορθήν συμβουλήν; γνωρίζεις ένα Τούρκον, όστις να πληρόνεται διά να πιάνη τας γυναίκας και να τας πωλή είς τους Γαρδικιώτας . . . κρίμα στα τζαμπράσιά σου, έπρεπε κάν να λυπηθής το όνομά σου.

— Μωρή ψεύτρια Ατζιγγάνα, μάσσε τα χείλιά σου γιατί τους βάνω κλάπαις ... μή λογιάζεις μωρή αραχνιασμένη, πώς τώρα θα γλυτώσης ζωντανή; ... πισόχερα θα σε καρφώσω πάνω σε κείνο γιά το έλατο . . . θώρα δώ, μωρή Κατζιβέλλα ... άμ' γρωνίζω το μαραφέτι πού αρμήνεψες το μπέη γιά να γελάση το Παπαφθύμη και το κατσιρδίση όξου από το μοναστήρι . . . γρωνίζω ποιά ήτανε ή Χέϊθα, ή κόρη τού Καπλάν-πασσά. Αυτό ναι, μωρή, το έκραμ (ή περιποίησις) πού τής έκαμες; να τη μπαρκάρης σε μιά σάπια περγαντίνα τή νυκτιά πού τα αδέρφια σου οί ώξ' απ' εδώ χαλούσανε το ντουνιά; ... μάϊνα, μωρή φιδοδιζάστρα, γιατί γρωνίζω και άλλο ένα· πώς μ' έρχεστε από το Ματροβούνι... δύο νυκτομέρια σα γεράκι παλαιδθηκα να ροβολάω καταπόδι σου, αλλοιώς χωρίς λόγο θα σάς ξάπλονα και τους δυό στό χώμα γιά να ταΐζετε απόψε τα τσακάλια και τους κοράκους με τα λέσια σας.

Η τόλμη και ή ζωηρότης τής Ζιδρέ είς τους άνωθι λόγους κατ' ουδέν ηλαττώθη. Κατεθορυβήθη μικρόν τι, άμα ήκουσεν ότι ούτος εγνώριζε το μυστικόν τής Χέϊθας και τον τρόπον τής φυγής τού Αλή εκ τής μονής τής Πολλίνας, ουχί δι' άλλο ειμή διότι πάσα επιρροή, ήν αί γνώσεις της ηδύναντο να εξασκήσωσιν επί τής δεισιδαιμονίας, απέβαινε ματαία· πλήν δεν απηλπίσθη, διότι εγνώριζεν ότι έφερε μεθ' εαυτής φρικτά αλεξητήρια δυνάμενα να προξενήσωσιν έτι μεγαλείτερα θαύματα. Γυνή γονιμωτάτης φαντασίας δεν εμάχετο κατά τών περιστάσεων δεν έκρουε τον άκμονα διά τού άκμονος, αλλά συνεμορφούτο με αυτάς. Μακράν τού να δείξη δειλίαν ή αποκαρδίωσιν χαριεντιζομένη και φιλαρέσκως με τας δύο χείρας της ανασηκώνουσα εκ τού μετώπου την ημιπίπτουσαν μέλαιναν κόμην της είπε·

— Πού να μού ζήσης χίλιαις πασχαλιαίς και δυό χιλιάδες φώτα· πόσο λυπούμαι πού δε σ' εγνώρισα, μελαγχροινέ μου καπετάνε, πρίν να γνωρίσης την Χέϊθα· ανδρείος και εύμορφος παλληκαράς έπρεπε να είσαι ιδικός μου· τώρα παρόμοιος είσαι θυμωμένος και δεν ηξεύρεις ούτε τί λέγεις, ούτε τί κάμνεις ..... ελησμόνησες, ότι είμαι ή μάγησσα ή Ζιδρέ και ό,τι έκαμα έως τώρα το έκαμα διά το καλόν σου, και ότι άν δεν έφερνα έως εδώ την στιγμήν ταύτην την Χέϊθα, και άν δεν συνέβαινον όσα συνέβησαν αύτη δεν ήθελεν είσθαι είς το πλευρόν σου την ώραν ταύτην; καμμίαν φοράν θα συναπαντηθώμεν οι δύο μας μόνοι και τότε σοί ομιλώ καθαρώτερα προσέθεσε ποιούσα νεύμα εκφραστικόν.

— Και άν μένω χωρίς ταίρι στό κόσμο ποτέ δεν θα 'χω αλησβερίσια με μιά Κατζιβέλλα σάν εσένα· μά και τα καρυδομάγουλα σου ψαλίζουνε σα μετζοβίτικη κρυστάλλα είπεν ούτος μετά φωνής κατεπραϋνομένης.

Ο Αλής έρριψε φοβερά όμματα κατά τής Ζιδρές.

— Το λοιπόν Μπέη, δένεις τη πάλλα, ή θα σού ανοίξω το τσιβούρι σου (τάφος) επάνω στό χώμα πού πατάς τώρα;

— Δέσε και το σπαθί, Αλή, ... δεν έχει κακόν σκοπόν εναντίον μας ο Βέλιος, νουθετούσα και ζητούσα να καταβάλη την λεοντήν διά τής αλωπεκής, έλεγεν ή Αθιγγάνη, ότε ο Αλής έκραξεν.

— Το σπαθί ... ο Αλής ενόσω είνε ζωντανός.

— Μώρε ... σε τα φουρκίσω ... το ναμάζι σου ... χορτάρια, έκραξεν ο Βέλιος απομακρυνθείς τέσσαρα βήματα μακράν και ... διά την ...

Ακολουθεϊ

22 ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Ἡ Ἀλάμβρα

Κατέβη εἰς τὴν κάτω κυκλικὴν κονίστραν, ὅπου εἰς ἑκατοστύας μικρῶν τραπεζῶν παρεκάθηντο ἑκατοστύες οἰκογενειῶν ἐντίμου καὶ ἠθικῆς τάξεως, θεώμεναι τὰ ἐπὶ τῆς σκηνῆς λαμβάνοντα χώραν.

Ὁ κ. Πάτροκλος ἐμακάρισεν ἑαυτὸν ὅτι ἠδυνήθη τέλος νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῆς Ἀλάμπρας εἰς τὴν καθαρὰν ἀτμόσφαιραν.

Ἀφῆκε τὴν πανδαιμόνιον ταύτην παστάδα κατὰ τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν τῆς νυκτός, ὅταν αὐλητὴς Γάλλος ὡς ἄλλος Μίμνερμος, μετὰ τὸν σχοινοβάτην ἐπέσυρεν ἴσας χειροκροτήσεις διὰ τῶν αὐλητικῶν ἤχων του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Ὁ κ. Χόσπων καὶ ἡ σύζυγός του

— Ἐξερχόμενος τῆς Ἀλάμπρας ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης διηυθύνθη εἰς τὸ ἄντικρυ μέρος τῆς πλατείας τοῦ Λέϊστερ. Ἐκεῖθεν ἑώρα τὰ παράθυρα τῆς κομήσσης Δεβὲρ Λασχατώ, τὰ ὁποῖα ἐφωτίζοντο ὑπὸ λαμπροῦ φωτός. Τοῦτο ἐδείκνυεν ὅτι ἡ κόμησσα ἦτο ἐντὸς τῶν δωματίων της.

Ὁ δηλητηριασμένος νοῦς του ἦτο κάμινος ἀλλοτρίων συλλογισμῶν.

— Θὰ εὑρίσκηται ἐκεῖ μετά τινος ἐραστοῦ της διασκεδάζουσα, εἶπε καθ' ἑαυτόν. Δὶς ὠθήθη ἐκ μυστηριώδους ζηλοτυπίας νὰ εἰσέλθῃ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ του.

Φεῦ! δαίμων ἀλάστωρ ἐκώλυσεν αὐτόν. Ἐὰν ἐπεσκέπτετο τὴν κόμησσαν ἴσως ἤθελεν ἀπαλλάξει ἑαυτὸν ἐκ πολλῶν δεινῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τῆς νυκτὸς ταύτης. Ἀλλὰ πῶς ἐσκέπτετο ὁ πνευματώδης ἡμῶν φίλος;

— Πρέπει νὰ τὴν ἀποφύγω, ἔλεγε, διότι ἡ γοητευτικὴ μορφή της πιθανὸν νὰ μὲ δελεάσῃ καὶ ὡς ἄλλη Κίρκη μὲ περιπλέξῃ εἰς τὰ δεσμά της.

Τὴν καρδίαν του λοιπὸν σκληρύνων, ἀναβὰς ἐπὶ δίφρου διέταξε τὸν ἡνίοχον νὰ τὸν μεταφέρῃ εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Χαννόβερ.

Εὗρε τὰ δωμάτιά του εἰς αὐγασμὸν διὰ ἀεριοφῶτος. Ἀπεξεδύσατο τῶν ἱματίων καὶ τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ, περιβληθεὶς δὲ τὸν νέον του κοιτωνίτην καὶ τοὺς πόδας εἰς τὰς ἐμβάδας αὐτοῦ βυθίσας ἐξηπλώθη ἐπὶ θρανίου καὶ περιεπλανᾶτο εἰς συλλογισμοὺς ποικίλους.

Τὸ κύριον θέμα του ἦτο ἐὰν ὤφειλε νὰ πέμψῃ 100 λίρας εἰς τὴν κόμησσαν ἢ ὄχι.

— Ἐκ τοῦ ἄλλου, ἔλεγε, πῶς εἶνε δυνατὸν ἡ τὴν ὄψιν πανσέπτου ἔχουσα κυρίας αὕτη νεαρὰ γυνὴ νὰ εἶνε τόσῳ πολυμήχανος πρόωρα δὲ νὰ κυλινδῆται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς κακίας... Ὁποῖον ἤθελε πράξει τις μέγα εὐεργέτημα ἀπολυτρῶν τὸν ἄγγελον τοῦτον ἐκ τοῦ ὀλεθρίου σταδίου του. Καὶ πάλιν μετὰ μικρὸν ἔλεγε ὤ, πόσον εἶμαι βλὰξ νὰ συλλογίζωμαι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ἡ γυνή, ἥτις παντελῶς ἄλλο δὲν διανοεῖται ἢ τὸν τρόπον τοῦ παγιδεύειν ἢ σφετερίζεσθαι τὸ ἀργύριον τῶν ἀνδρῶν, ἥτις ηὐξήθη ἐν τῷ ἐπαγγέλματι τούτῳ, εἶνε ἀδιόρθωτος, ὡς ἅπασαι αἱ ὅμοιαί της. Τοῦτο εἶνε θέμα ὅπερ συνεζητήθη ὑπὸ τῶν ἐμβριθεστέρων νομοθετῶν, εἶνε τὸ ἐπικαλούμενον κοινωνικὸν ζήτημα. Ὄχι, πώποτε πλέον δὲν πρέπει νὰ τὴν ἐπανίδω. Ἀλλ' ἐνταυτῷ ὀφείλω νὰ δειχθῶ εὐγενὴς Ἕλλην, θὰ τῆς γράφω ἐπιστολὴν καὶ θὰ τῇ πέμψω ἑκατὸν λίρας. Οὕτω διαλογιζόμενος ὠρθώθη, ἔλαβε φύλλον χαρτίου καὶ ἔγραψε τὸ ἐπιστόλιον τοῦτο.

Κυρία κόμησσα.

Φοβοῦμαι ὅτι πλῆθος περιστάσεων μὲ ὑποχρεοῦσι νὰ μὴ λάβω τοῦ λοιποῦ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς ἐπανίδω. Σᾶς εὔχομαι πᾶσαν εὐδαιμονίαν. Σᾶς ἐσωκλείω τραπεζικὸν ἔνταλμα ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς Ἀγγλίας ἐκ λιρῶν ἑκατόν, τὸ ὁποῖον παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε ὡς ἐλάχιστον τεκμήριον τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλίας μου καὶ ἐλαχίστην ἀμοιβὴν τῶν τρισολβίων στιγμῶν ὧν παρ' ὑμῖν ἐγεύθην.

Ὁ ἀείποτε θιασώτης ὑμῶν

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

Ὁ ἥρως ἡμῶν ἔγραψε καὶ ἕτερον ἐπιστόλιον τὸ ἑπόμενον.

Φίλε κύριε Σαλαμουράκη.

Μόλις ἔχω τὸ σθένος νὰ κρατήσω τὸν κάλαμον εἰς τὰ δάκτυλά μου. Χθὲς τὸ ἑσπέρας ὅτε ἀπεχωρίσθην τὸν φίλτατον καὶ ἐνάρετον ὑμῶν υἱόν, Πρῆτη-Κόκκην εἰς τὴν Ἀλάμπραν, ὅτε ἐξηρχόμην μοὶ ἦλθε φρικτὴ ζάλη, παρακολουθουμένη ὑπὸ σκοτοδινιάσεως καὶ βαθείας λιποθυμίας. Ὁ ἰατρὸς παρήγγειλε νὰ μὴν ἀφήσω τὴν κλίνην μου διά τινας ἡμέρας. Μοὶ ἔδωσε δὲ νὰ ἐνοήσω ὅτι ἡ ἀσθένειά μου εἶνε ἐπιληπτική, καὶ ὅτι χρειάζεται μεγίστη προφύλαξις καὶ γαλήνη ἵνα καταστείλω αὐτὴν καὶ μὴ ἐπανέλθῃ. Σπεύδω, ἀγαθὲ φίλε κύριε Σαλαμουράκη, νὰ σᾶς γράψω τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις, καὶ αἰτήσομαι τὴν συγγνώμην ὑμῶν καὶ τῆς σεβαστοῦ κυρίας σας διὰ τὸ ἀπροσδόκητον συμβάν, ὅπερ καθυστερεῖ με τῆς ἡδονῆς τοῦ νὰ παρευρεθῶ εἰς τὸ γεῦμα ὑμῶν αὔριον τὸ ἑσπέρας.

Ὁ φίλος σας

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

Ὁ ἥρως ἡμῶν δὲν ἔθεσε τὴν νέαν διεύθυνσιν του οὔτε εἰς τὸ ἓν οὔτε εἰς τὸ ἕτερον ἐπιστόλιον. Τὰς ἐπιστολὰς ταύτας, ἀφοῦ ἔθεσε τὸ τσέκιον εἰς ἐκείνην τῆς κομήσσης τὰς ἐσφράγισε καὶ τὰς ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ μαρμάρου τῆς ἑστίας ὅπως ὁ ἴδιος τὴν ἐπαύριον ῥίψῃ αὐτὰς εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Ἀπηυδημένος νῦν καὶ ὑπὸ τὴν ἀγρυπνίαν τῆς προτεραίας, μετέβη εἰς τὴν κλίνην.

Ἦτο ἡ ἑβδόμη ὥρα τῆς πρωΐας, ὅταν ἡ κυρία Χόσμπων εἰσῆλθεν ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ φίλου ἡμῶν ὅπως ἐκκονίσῃ καὶ καθαρίσῃ τοῦτο, προετοιμάσῃ δὲ τὸ πρόγευμα.

Τινὰς λέξεις διὰ τὴν οἰκοκυρὰν ταύτην καὶ τὸν σύζυγόν της, μεθ' ὧν συναπαντηθησόμεθα πλέον ἢ ἅπαξ.

Ὠνομάζετο Πρισσίλλα Χόσμπωρν, ἦτο γυνὴ νέα, περίπου εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ἐτῶν, οὔτε εὐειδὴς οὔτε ἄσχημος, πλὴν εἶχεν ὕφος σεμνὸν καὶ συμπεριφορὰν ἀγωγῆς τινος, ἐνέσπειρε καθ' ὅλα τὴν ἰδέαν ὅτι ἦτο γυνὴ ἐντιμοτάτη καὶ εἰς τὸ ἠθικὸν της καὶ εἰς τὰς ἐμπορικὰς της συναλλαγάς. Ἦτο ὕπανδρος, ἀλλ' ἄνευ τέκνων. Ὁ σύζυγός της, πέντε ἔτη νεώτερος, ἦτο πράκτωρ τινῶν οἰνεμπόρων, ἀλλ' ἀνὴρ ἀρκετῆς ἐνεργητικότητος ὅταν ἦτο νήφων.

Εὑρίσκων ὅτι τὸ ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως εἰσόδημα τῶν δωματίων τοῦ οἴκου τῆς συζύγου του ἤρκει πρὸς πορισμὸν τῶν ἀναγκαίων τοῦ βίου, εὐηρεστεῖτο μᾶλλον νὰ γεύηται καὶ ποιεῖ ἰδίαν χρῆσιν τῶν δειγμάτων τῶν οἴνων τῶν πατρώνων του οἰνεμπόρων ἢ νὰ διαδίδῃ ταῦτα πρὸς προμήθειαν ἀγοραστῶν. Τούτου ἕνεκεν διήρχετο πλείστας ὥρας ἐντὸς τοῦ οἴκου, πολυπραγμονῶν, μουρμουρίζων, μουγκρίζων ἀπειλῶν καὶ συχνὰ κεραυνοβολῶν ὡς ἄλλος Ζεὺς ἐν τῷ μικρῷ αὐτοῦ Ὀλύμπῳ.

Μὲ τὴν σύζυγόν του, ἥτις τὸν ὑπηγάπα, πλὴν εἶχε καὶ αὕτη τοὺς καπνοὺς της, ἐσυμφώνουν εἰς ἓν μόνον· εἰς τὴν πολυπραγμοσύνην. Συχνὰ ἀμφότεροι μετὰ πλείστης ὑπομονῆς ἀφ' ἑσπέρας μέχρι μεσονυκτίου, παρεδίδοντο εἰς τὴν ἀνατομίαν τῶν μελῶν ἑνὸς ἁπλοῦ φύλλου. Ἐνταῦθα ὅλαι αἱ διχογνωμίαι των ἰσοπεδοῦντο καὶ πρὶν ἀπέλθωσιν εἰς τὴν κλίνην ἀπήρχοντο ὡς δύο ἐρωτευμέναι ψυχαί.

Ἡ ἄφιξις τοῦ κ. Πατρόκλου Σκοπελίδου ἔδωσεν ὕλην τοιαύτης πολυπραγμοσύνης, ὅσον οὐδεμία πρότερα ἀφ' ἧς ἐζεύχθησαν ἐν τῷ ῥυμῷ τοῦ βίου.

Ἐν πρώτοις ἦτο ὁ γλυκύτερος καὶ ὡραιότερος νέος τὸν ὁποῖον ἀπήντησαν εἰς τοῦτο ἐσυμφώνουν πληρέστατα. Ἡ κυρία Πρισσίλα εὕρισκε μόνον ὅτι ἐὰν ἦτο ἕνα δάκτυλον ὑψηλότερος ἤθελεν εἶσθαι ἐντελέστερος τοῦ ἰδίου κόμητος Δ' Ὀρσέη, τοῦ Παρισίου, τῶν νεωτέρων. Ὅτι ἦτο πλούσιος ἀμφιβολία δὲν ὑπῆρχε, τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ, καλλιτεχνίας καὶ βιομηχανίας πολυεξόδου, ἐμαρτύρουν κάλλιστα τοῦτο. Ἀλλ' ὅ,τι κατεζάλιζε τὸ ἀνδρόγυνον ἦτο, διατί νὰ προπληρώσῃ τὸ ἐνοίκιον, δηλαδὴ τὰς τέσσαρας ἑβδομάδας τοῦ μηνός, ἐνῷ ἡ συνήθεια ἦν εἰς τὸ τέλος ἑκάστης ἑβδομάδος νὰ τὸ πληρώσῃ δὲ μάλιστα χωρὶς νὰ τῷ ζητήσωσι προπληρωμήν. Καὶ διατί πᾶν ἔνδυμα, πᾶν σκεῦος, αἱ ἴδιαι ψῆκτραι καὶ τὰ κτένια του, ὁ πῖλος καὶ ἡ βακτηρία του, τὰ ἴδια κιβώτια του ἦσαν νεοκατασκευασθέντα, καὶ ἠγορασμένα πάντα τὴν ἡμέραν ταύτην. Ἐπὶ τῆς ἐξισώσεως ταύτης, τὸ πρόβλημα παρουσίαζε διαφόρους ἀγνώστους, τὰς ὁποίας οὔτε ὁ ἀγαθὸς Ἐδουάρδος Χόσμπων οὔτε ἡ ἐργατικὴ του σύζυγος Πρισσίλλα ἠδύναντο νὰ εὕρωσι. Τί ἔγειναν τὰ παλαιά του ἐνδύματα, τὰ παλαιά του κιβώτια, εἰς ποῖον μέρος τὰ ἐγκατέλειψε; διὰ τί τὰ ἐγκατέλειψε; ἢ διατὶ τὰ ἤλλαξεν, εἰς ποῖον ξενοδοχεῖον κατῴκει πρὶν ἐνοικιάσῃ τὰ δωμάτια των. Διὰ τίνα λόγον τὸ ἐγκατέλειψε; Εἶνε ἢ δὲν εἶνε ἔντιμος νέος ὁ κύριος οὗτος; Μήπως εἶνε τις ἐκ τῶν περιφήμων κακούργων τῆς κοινωνίας ὅστις ἔκλεψεν ἀρκετά, ὅστις ἐζήτησεν ἄσυλον ἐνταῦθα; ὅστις δὲ ἂν ἀνακαλυφθῇ θὰ ἐγκαταλείψῃ πολλάκις εἰς τὸν οἶκόν των, ὥστε οὐδεὶς πλέον νὰ τὸν ἐνοικιάσῃ κατὰ συνέπειαν φέρῃ τὴν καταστροφήν των.

Τοιαῦται ἦσαν αἱ ἄγνωστοι τῆς ἐξισώσεως ταύτης. Λιθολογοῦντες κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ᾠκοδόμουν πύργον Βαβυλῶνος, ἐφ' οὗ συγχρόνως ἀναβάντες προσεδόκων μέγαν κατακρημνισμόν, πρὸ πάντων, διότι τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ ἀγαθὸς Ἐδουάρδος Χόσμπων, παραλαβών τινα δείγματα παμπαλαίου οἴνου τῆς Ὀπόρτης ἐποίησεν ἄφθονον σπονδὴν εἰς τιμὴν τοῦ νεοαφιχθέντος Πατρόκλου Σκοπελίδου.

Καὶ πρὶν εἰς οὐδὲν φθάσωσι συμπέρασμα, τὸ τρίτον φιαλίδιον τῶν δειγμάτων τούτων οὐ μικρὸν συνέτεινε πρὸς ἐπαύξησιν τῶν φόβων τοῦ προνοητικοῦ συζύγου.

Ἂς μὴ μεμφθῇ τις τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν τὸ ἀγαθὸν τοῦτο ζεῦγος. Οἱ μεγαλείτεροι κλέπται τοῦ Λονδίνου ἦσαν οἱ μᾶλλον εὐγενεῖς τὴν συμπεριφοράν, οἱ μᾶλλον μεγαλοπρεπῶς ἐνδεδυμένοι καὶ οἱ μᾶλλον μεγαλόδωροι εἰς τὴν καρδίαν. Ὁ εἰς πολυετῆ δεσμὰ καταδικασθεὶς Ῥέτμαφ, ἁπλοῦς γραμματεὺς σιδηροδρομικῆς ἑταιρίας μὲ ἐτήσιον μισθὸν πεντακοσίων λιρῶν, ἔκλεψεν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας λίρας ἐκ τῆς ἑταιρίας ταύτης, ζῶν ὡς μεγιστὰν εἰς λαμπρὸν μέγαρον εἰς ἕτερον ἄκρον τοῦ Λονδίνου, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν Συμβούλων τῆς ἑταιρίας, δίδων Λουκουλλικὰ γεύματα, λαμπροτάτους χοροὺς καὶ βασιλικὰ δῶρα καὶ συνδρομὰς εἴς τε τὰς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς πένητας. Ὁ εἰς πολυετῆ δεσμὰ καταδικασθεὶς Κ. Ῥέψων, ἐπίσης ἔκλεψεν ἄνω τῶν ἑκατὸν χιλιάδων λιρῶν ἐκ μιᾶς μεγάλης τραπέζης, ἧς ἐτύγχανεν ὁ γραμματεύς, ζῶν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ συνδράμων ἐκκλησίας καὶ πτωχοὺς μετὰ τῆς αὐτῆς μεγαλοδωρίας. Ὁ γνωστὸς κλέπτης Πούλιντζερ ἦτο τοῦ ἰδίου φυράματος καὶ ἔζη κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. Τὸ αὐτὸ καὶ ὁ Φρειδερῖκος Χῖγκς ἔκλεψεν ἑκατὸν χιλιάδας λιρῶν ἀπὸ τὴν ἑταιρίαν ἧς ἦτο ὁ γραμματεὺς μὲ μόνον ὀκτακοσίας λίρας ἐτήσιον μισθόν, ἐνῷ οὗτος ἐδαπάνα ἄνω τῶν δύο χιλιάδων λιρῶν ἐτησίως μόνον εἰς τὰς ἐκκλησίας, τοὺς πτωχοὺς καὶ ἄλλας ἀγαθοεργίας, ἐκτὸς τῶν ὅσων ἐδαπάνα διὰ τὸν πολυτελῆ βίον μεθ' οὗ ἔζη. Τὰ τοιαῦτα παραδείγματα ὑπῆρξαν καταπληκτικὰ καὶ ἐπανειλημμένα. Ὅσον λοιπὸν ἐθερμαίνετο ὁ στόμαχος τοῦ κ. Χόσμπων ἐκ τῶν δειγμάτων τοῦ οἴνου, κατὰ τοσοῦτον ἡ κεφαλή του ἔτικτεν ὑποψίας παντοειδεῖς. Διὸ πρὶν ἢ μεταβῇ εἰς τὴν κλίνην, ἐγερθεὶς ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Καφεῖον τῆς Βερρῆς ὅπως ἐρωτήσῃ τὸν συστήσαντα αὐτῷ τὸν κ. Πάτροκλον Σκοπελίδην ὑπηρέτην τίνας πληροφορίας περὶ αὐτοῦ εἶχε.

Ὁ ὑπηρέτης οὐδὲν γνωρίζων, διότι, ὡς ἐνθυμούμεθα κανὰ τὴν ἰδίαν μόλις πρωΐαν τὴν γνωριμίαν αὐτοῦ ἐποίησε, εἶπεν ὅτι ἦτο ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ὁ νέος οὗτος εἰσήρχετο εἰς τὸ καφεῖον αὐτῶν. Ἐπηύξησε τοῦτο τὴν ἀνησυχίαν τοῦ τε κ. Χόσμπων καὶ τῆς συζύγου του. Δὲν ἐκοιμήθησαν τὸ ἐπίλοιπον τῆς νυκτός, ἀποφασισμένοι τὴν ἐπαύριον νὰ ζητήσωσιν παρὰ τοῦ κ. Σκοπελίδου νὰ τοῖς χορηγήσῃ τὰς συνήθεις ρ ε φ ε ρ ά ν ς, τοὐτέστιν εἰσηγητὰς ἢ συστατικὰ δοτὰς.

Ὅταν ἡ οἰκοκυρὰ τὴν ἐπαύριον εἰσελθοῦσα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κ. Σκοπελίδου πρὶν οὗτος ἐξυπνήσῃ, ὅπως προετοιμάσῃ τὸ πρόγευμα, εἶδεν ἐπὶ τοῦ μαρμάρου τῆς ἑστίας τὰς δύο ἐσφραγισμένας ἐπιστολάς, ἔδραξεν αὐτὰς μετ' ἀνυπομονησίας ἵνα ἀναγνώσῃ τὰς ἐπιγραφάς των καὶ ἴδῃ πρὸς τίνας διηυθύνοντο.

Ἡ κυρία Πρισσίλλα δὲν ἦτο σύμφωνος μὲ τὸν σύζυγόν της ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ κ. Πατρόκλου ρ έ φ ε ρ α ν ς (εἰσηγητάς), διότι ἐφοβεῖτο μήπως τὸν προσβάλῃ, μήπως αὐτὸς δυσαρεστηθῇ καὶ ζητήσῃ παραυτὰ τὰ χρήματά του ὅπως ἀναχωρήσῃ. Ἐκτὸς τούτου δὲν ἐπεθύμει νὰ χάσῃ τοιοῦτον γενναιόδωρον ξένον. Ἐπροτίμα ἐνοικιαστὰς ὅπως καὶ ἅπασαι τοῦ ἐπαγγέλματός της, ξένους μᾶλλον ἢ Ἄγγλους, διότι εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ξένων ῥᾳδιώτερον αὗται προσθέτουσιν ἡμερησίως δηνάριά τινα περισσότερον, διὰ τὸ ἔλαιον, τὸ ἅλας, τὸ πέπερι, τὰ ᾠά, τὸν ἄρτον, τὸ βούτυρον καὶ οὕτω καθεξῆς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀναβιβάζουσι τὸν ἑβδομαδιαῖον λογαριασμὸν εἴς τινα σελλίνια περισσότερον τοῦ ὀρθοῦ, ἅτινα σελλίνια μεταβάλλονται κατὰ μῆνα εἰς λίρας καὶ τὰ ἔτος εἰς δεκάδας λιρῶν, ἐπαυξάνουσαι οὐ σμικρὸν τὸ ἐτήσιον εἰσόδημά των. Οἱ ξένοι, καὶ πρὸ πάντων οἱ Ἕλληνες, οἱ γενναιότεροι τῶν ξένων, δὲν δίδουσι προσοχὴν εἰς τὰ τοιαῦτα. Ἀλλ' οἱ Ἄγγλοι καὶ τὸ τέταρτον ἑνὸς δηναρίου ἐὰν ἤθελον εὕρει προστεθειμένον τοῦ συμφωνηθέντος διαφιλονεικοῦσι τοῦτο, πολὺ μᾶλλον τὰ σελλίνια. Οἱ Ἄγγλοι ὅσον πλούσιοι καὶ ἂν ὦσιν θεωροῦσι τὴν ἀρχὴν the principle, καὶ οὐχὶ τὸ ποσὸν τῆς κλοπῆς. Γνωρίζουν τὸν νόμον, δὲν προσφέρουν τὴν μομφὴν οὔτε φείδονται οὐδενὸς χάριν τῆς εὐνομίας τῆς χώρας καὶ τῆς γενικῆς προφυλάξεως τῆς κοινωνίας, ὅπως τὸν φέρωσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, πολλάκις δὲ καταστρέψωσι μίαν δυστυχῆ διὰ τὴν ἐλαχίστην ἐξόγκωσιν τοῦ λογαριασμοῦ της.

(ἀκολουθεῖ).

23 ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Πάντες αὐτοὶ εἶνε δειλοὶ καὶ ἄνανδροι, ἄνανδροι μέχρι τῆς τρεμούσης καρδίας τοῦ λαγωοῦ. Θὰ χύσω τὸ ἀκάθαρτον αἷμα, ὡς τὸ ἔχυσα ἐν Γαλλίᾳ τῷ 1792, καὶ ἐθριάμβευσα· διότι τότε θὰ κυκλοφορήσῃ τὸ ὑγιές, τότε τὸ σῶμα θὰ ἔλθῃ εἰς ἐντελῆ ἀνάρρωσιν, καὶ ὁ νοῦς εἰς ὀρθὴν λειτουργίαν. Ἀρκεῖ νὰ δείξω μόνον τὴν ὀρθομέδονα κεφαλήν μου πρὸς τοὺς δειλοὺς πρωθυπουργοὺς σας, καὶ θέλετε ἴδῃ, ποῦ θὰ τρέξωσι νὰ κρυβῶσιν οὗτοι καὶ οἱ ἑτοιμοκόποι ὀπαδοί των, ἐν ὀνόματι τῶν ὁποίων διαπράττονται πάντα τὰ κακά. Στρατηγὲ Καλλέργη, Ἀλέξανδρε Σοῦτσε, πιστεύσατέ με, ἐγὼ εἶμαι ἡ ζωὴ τῆς Ἑλλάδος. Μόνη ἐγώ, ἡ δέσποινα Ἐπανάστασις, δύναμαι νὰ τὴν σώσω ἐκ τῆς τελείας καταστροφῆς της. Διότι θὰ κόψω πάντας τοὺς αἰτίους τῆς τοιαύτης καταστάσεως, ἢ θὰ τοὺς διασκορπίσω μακρὰν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Θὰ ἐκριζώσω τοὺς βάτους, τριβόλους, ἀκάνθας, τὰ ζιζάνια, τὴν ὀξαλίδα, τὴν ἀκαλήφην (τσικνοῦδα), τὰ ἄγονα καὶ ξηρὰ χόρτα, τὰ παράσιτα καὶ τὰς παραφυάδας τῆς κοινωνίας, πᾶν ὅτι καταπνίγει τὴν ἀναπνοήν της, καὶ θὰ φονεύσω τοὺς σκώληκας, τὴν ἕλμινθα, τὴν ταινίαν, τὴν βδέλλαν, τὴν ἀσκαρίδα, αἵτινες θηλάζουσι τὸ αἷμα τοῦ σώματός της, καὶ κατατρώγουσι τὰ ἔντερα καὶ ἐντόσθια αὐτῆς... Ναί! τότε θὰ ἀνοιχθῶσιν οἱ ὀφθαλμοί της καὶ θὰ ἴδῃ διὰ μιᾶς τὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας... Τότε πάλιν θὰ δοξασθῇ, θὰ ἀναδειχθῇ... Θὰ ἐξέλθῃ ἐκ τῶν σπλάγχνων τῶν ἔργων μου ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ὁ ἀνήρ, εἰς οὗτινος τὴν φωνήν, ἐκοῦσα ἄκουσα θὰ προσεγγίζῃ τὸ οὖς ἡ γραῖα Εὐρώπη, οὗτινος ἕκαστον βῆμα θὰ παρακολουθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν πρωθυπουργῶν τῶν ἄλλων κρατῶν, τὸν ὁποῖον θὰ φοβῆται καὶ θὰ σέβηται, καὶ ὄχι θὰ περιφρονῇ ὁ κόσμος, ὅπως τοὺς σημερινοὺς πρωθυπουργούς σας... Στρατηγὲ Καλλέργη, Ἀλέξανδρε Σοῦτσε, λέγετε... Εἷς μόνος λόγος ὑμῶν, καὶ ἐγὼ καὶ ὁ συνάδελφός μου ἐδῶ, ἐγείρομεν τὴν ἐπανάστασιν, ἥτις ὡς πυρκαϊὰ ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος θὰ ἐπεκταθῇ εἰς ὅλον τὸ Κράτος... Διατάξατε, διατάξατε! Ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἡ Ἑλλὰς ἔσεται ἐκτὸς τῶν βασάνων της, ἐκτὸς τῶν ἀληθῶν δεσμῶν της, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ θριάμβου καὶ τοῦ μεγαλείου αὐτῆς. Ἐὰν ἀπολέσητε τὴν παροῦσαν εὐκαιρίαν, ἡ Ἑλλὰς θὰ ἀποχαυνωθῇ, θὰ διαφθαρῇ μέχρι τοῦ ἀδιορθώτου, καὶ θὰ γίνῃ τελεία δούλη τῆς ἐνταῦθα ἀδελφῆς μου Δεσποίνης Δουλείας.

— Μὴ τὴν πιστεύετε! διέκοψεν ἐκβοῶσα μετὰ δυσζηλείας τὴν διὰ φρενητικῆς γλώσσης ἀγορεύουσαν ἀδελφήν της ἡ Δέσποινα Δουλεία. Γνωρίζετε μίαν ἐπανάστασιν, ἥτις ἔληξεν ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν; Ἐνθυμεῖσθε ἐπανάστασιν, ἐν ᾗ δὲν ἐχύθη περισσότερον καθαρὸν αἷμα ἢ ἀκάθαρτον; ἐν ᾗ δὲν ἐθυσιάσθησαν αἱ ἐναρετώτεραι καὶ πολυτιμότεραι ὑπάρξεις, ὅπως ἔλθωσιν ἐπὶ τῆς ἐξουσίας οἱ φαῦλοι, οἱ βδελυρώτεροι καὶ μᾶλλον παμμίαροι χαρακτῆρες τῶν ἀφανῶν στρωμάτων; Ἐν ᾗ δὲν κατεστράφησαν οἱ ἀθῳότεροι παρὰ τῶν ἐνοχωτέρων καὶ ὠμοτέρων; παρὰ τῶν τρισαλιτηρίων, ἄνευ ἑτέρου λόγου, ἢ μόνον ἐκείνου τῆς παράφρονος λιμοδοξίας, ἢ τῆς ἀσπλάγχνου λῃστείας; Τὸ βασίλειον τὸ ἰδικόν μου δὲν εἶνε ὅπως τὸ παριστάνει ἡ ἀδελφή μου. Εἶνε, καὶ μακρὰς διαρκείας αἱ ἅλυσοί του, τὰ βασανιστήριά του, ὁ ζυγός του, εἶνε ἐλαφρότατα. Ἁπλῶς, τί λέγω; Ἁπλῶς ὀνομαστικὰ διὰ τοὺς εἰλικρινεῖς πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ τοὺς ὑπακούοντας τοὺς νόμους. Αἱ ἅλυσοί του, τὰ βασανιστήρια του, εἶνε πραγματικά, μόνον διὰ τὰ ταραχοποιὰ τῆς κοινωνίας διὰ τοὺς συνωμότας καὶ τοὺς ἀδιορθώτους κακούργους, οἵτινες ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἐλευθερίας διέπραξαν, διαπράττουσι καὶ ζητοῦν νὰ διαπράξωσι πᾶν ἀνοσιούργημα. Θεωρήσατε αὐτήν, φορεῖ ῥάκη, κρατεῖ δᾷδα, κρατεῖ ῥομφαίαν, εἶνε ἡ εἰκὼν τοῦ τρόμου καὶ τῆς ἀπελπισίας, καὶ οὕτω θὰ εἶνε πάντες οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτήν. Θεωρήσατε ἐμέ, θὰ εἶσθε ἕκαστος ἐνδεδυμένος ὡς ἐγώ, ἂν μὲ ἀκολουθήσητε. Θὰ εἶσθε πλειστάκις εὐδαιμονέστεροι, ἢ ὑπὸ τὰ δροσερώτερα τοῦ παρόντος Συντάγματός σας. Θὰ ἔχετε δικαστάς, τοὐλάχιστον δικαιοτέρους καὶ τιμιωτέρους· τὸ ὄνομά μου ἀληθῶς εἶνε δέσποινα Δουλεία, ἀλλὰ τὸ ἐπίθετόν μου εἶνε πεπολιτισμένη εὐνομία. Μὲ ὀνομάζουν καταχρηστικῶς καὶ Τυραννίαν. Ἀληθῶς, εἶνε ἀδύνατον εἰς ἓν μέρος νὰ ὑπάρχῃ Δουλεία μὴ παρακολουθουμένη καὶ ὑπὸ τῆς Τυραννίας, καὶ ἐναλλάξ. Ἀλλὰ καὶ ἡ Δουλεία καὶ ἡ Τυραννία εἶνε σκιαὶ τοῦ ἀτόμου μου, ἁπλᾶ ὀνομαστικὰ ἐπίθετα, ἅμα ὑπάρχει εὐνομία καὶ λαὸς πεπολιτισμένος. Δουλεία ὑπὸ τὸν Τοῦρκον, ἦτο ζυγός. Δουλεία ὑπὸ τοὺς Αὐστριακούς, Ἄγγλους, Γάλλους, εἶνε ἐννομοπραγία, εὐνομία, ἀναπαυτικὸς βίος, ἰσοπολιτεία, δικαιοσύνη, τάξις, αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων πρὸς ὅλους, ἀσφάλεια περιουσίας, τῆς ζωῆς καὶ τῆς τιμῆς πάντων, τὰ ὁποῖα ἐν τῇ παρούσῃ διαφθορᾷ καὶ κατασυντριβῇ τῆς διοικητικῆς μηχανῆς διὰ παντὸς ἀπωλέσατε ἐν Ἑλλάδι.

— Δουλεία! Ποτέ! ποτέ! Προτιμοτέρα ἡ Ἐπανάστασις, ὁ θάνατος, τὰ βασανιστήρια, ἢ ἡ Δουλεία! ἔκραξεν ὁ στρατηγὸς Καλλέργης, ἐπαιρόμενος ἐκ τοῦ θυμοῦ του, οὗτινος ἡ μακρὰ σιγὴ καὶ ἡ μακρὰ μελαγχολία διὰ πάντα τὰ φαινόμενα, ἐνέσπειρεν οἶκτον πρὸς τοὺς ὁρῶντας αὐτόν.

— Ὑπὸ τοὺς Αὐστριακούς! τοὺς Γάλλους! τοὺς Ἄγγλους! Θεὲ φύλαττε, σῶσον τὴν Ἑλλάδα ἐξ ἄλλου 1832! Προσέθεσεν ὁ Ἀλέξανδρος Σοῦτσος, προχωρῶν, καὶ διαπερῶν τὸν βραχίονά του εἰς ἐκεῖνον τοῦ στρατηγοῦ Καλλέργη, ὡς δῆθεν νὰ ὠχυροῦτο ἐγγὺς αὐτοῦ.

— Δυστυχῶς, οὕτω τὸ θέλει ἡ γραῖα αὐτοκράτειρα τῆς ὑφηλίου Εὐρώπης, εἶπε καγχαστικῶς ὁ Διάβολος, ἀνασπῶν πολλάκις τοὺς ὤμους του. Ἐσφενδόνησε δὲ τοὺς λόγους τούτους μᾶλλον ὡς ἐπικερτόμημα διὰ νὰ τὸν ἀκούσουν οὗτοι ἢ ὡς ἁπλῆν ἰδέαν του πρὸς ἐμέ, ὅστις ἱστάμην ὡς ἐνεὸς εἰς ὅσα ἔβλεπον καὶ ἤκουον. Δὲν ἠδυνάμην νὰ ἐννοήσω τὸ ἀόρατον ἡμῶν ἐντὸς αἰθούσης πεπληρωμένης ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἐνῷ ἡ δᾲς τῆς δεσποίνης ἐπαναστάσεως ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν των ἀνέδιδε τοιαύτας φλόγας, θερμότητα καὶ καπνόν, αἱ δὲ ἅλυσσοι τῆς Δεσποίνης Δουλείας τοιοῦτον ἐποίουν κρότον, αἱ δὲ φωναὶ τῶν δύο αὐτῶν ἐριζουσῶν καταχθονίων θεοτήτων καὶ συνεταίρων τοῦ Διαβόλου τοσοῦτον ἀπανταχόθεν ἀντήχουν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'

Ἀναχώρησις τῆς Δεσποίνης Ἐπαναστάσεως καὶ τῆς Δεσποίνης Δουλείας. — Ἄφιξις τῆς Αὐτοκρατείρας Εὐρώπης καὶ τῶν Δεσποινίδων Ἱστορίας καὶ Ἀληθείας.

Ἤμην ἀνήσυχος νὰ διανοῶμαι οὕτω. Ὁ Διάβολος μὲ ἐνόησε καὶ μοὶ λέγει ὑψηλοφώνως, τὰς ῥυτίδας τοῦ μετώπου του εἰς πολλὰς ἀναγλυφικὰς παραλλήλους συσσωρεύων.

— Εἰς ἑκάστην κοινωνίαν, εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν ἁμαρτωλῶν τῆς γῆς, ἀνὰ πᾶν λεπτὸν τῆς ὥρας, λαμβάνει χώραν ἓν τοιοῦτον. Οἱ ὑπάλληλοί μου καὶ οἱ ἀντιπρόσωποί μου παρίστανται ἀόρατοι καὶ παίζουσι μὲ τὰ αἰσθήματά των, ἐρεθίζοντες καὶ ἐκριζοῦντες αὐτά, προξενοῦντες σωματικοὺς πόνους, νοσήματα, ὑποχονδρίαν καὶ θανατοφοβίαν, ποιοῦντες τὸν βίον των ἄθλιον καὶ ταλαίπωρον. Τὰ τοιαῦτα κάμνωμεν ἀποκλειστικῶς πρὸς τοὺς ἐγκαταλειφθέντας εἰς ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀγαθῶν πνευμάτων ἁμαρτωλούς, διότι τινὲς αὐτῶν εἶνε τόσον ὠμοί, ἀναίσθητοι καὶ τραχεῖς τὴν καρδίαν, ὥστε διέρχονται πολλὰ ἔτη πρὶν συνέλθωσιν εἰς ἑαυτοὺς καὶ νοήσωσι τὰ κακουργήματά των, πρὶν ὁ φόβος εἰσδύσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ των, ὅστις εἶνε ὁ μόνος δυνάμενος νὰ διεγείρῃ τοὺς ἐλέγχους τῆς συνειδήσεως. Ἐράπισε τῆς συνειδήσεως ἀνοίξασα τοὺς ὀφθαλμούς της, τοὺς ἐγκαταλείπομεν εἰς τὰς φλόγας της μέχρι τῆς ὥρας τοῦ θανάτου αὐτῶν. Ἀλλ' ἐπαναλαμβάνω· τοῦτο γίνεται μόνον εἰς ἐγκαταλειμμένους ἐκ τῶν ἀγγέλων ἁμαρτωλοὺς εἰς ἡμᾶς. Ἐνόσῳ οἱ ἁμαρτωλοὶ δὲν ἤγγισαν ἔτι τὸ σημεῖον τῆς ἀπελπισίας, τὰ ἀγαθὰ πνεύματα τοὺς ὑπερασπίζονται, καὶ συγκροτοῦσι μεγάλας καθ' ἡμῶν μάχας, ὅπως τοὺς ἀποσπάσωσι ἐξ ἡμῶν καὶ τοὺς λυτρώσωσι τῆς κολάσεως. Ἀλλ' οἱ πλεῖστοι εἶνε τοιαύτης διεφθαρμένης φύσεως, ὡς ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος, ὁ Φιλόσοφος καὶ ὁ Πρόσωπος(?), ὥστε οἰκειοθελῶς ἀποδιώκουσι τοὺς ἀγγέλους καὶ ῥίπτονται εἰς τὰς ἀγκάλας ἡμῶν. Εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν τῆς Ἑλλάδος, προσέχετε, ὅτι μέλλει νὰ θὰ λάβῃ χώραν. Ἡ μεγάλη πάλη μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν πνευμάτων θὰ εἶνε πεισματώδης, διότι δὲν πρόκειται περὶ τινῶν ἁμαρτωλῶν, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀρχαιοτέρας ψυχῆς καὶ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῆς Εὐρώπης Κράτους, ἀλλὰ περὶ τοῦ σεβαστοῦ ποτε ἐδάφους, ἐν ᾧ ... ἐπολιτεύοντο οἱ θεοὶ καὶ αἱ θεαί, καὶ ὁ Χριστὸς καὶ οἱ Ἀπόστολοι. Ἐξ ὅσων ... ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ στρατηγοῦ Καλλέργη καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου ἐξηρτᾶται ἡ λύσις τοῦ ζητήματος, ... ἡ μεγάλη πάλη ... ἀφοῦ ... νὰ προσκαλέσω τὰς δύο συναδέλφους μου ἐνταῦθα, αἵτινες διὰ τῆς προσωπικῆς παρουσίας των νὰ τοὺς καταπείσωσι νὰ παραδεχθῶσιν, ὅτι ὅπως διασωθῇ ἡ Ἑλλάς, ἐπειδὴ εἶνε ἀδύνατον μὲ τὸ παρὸν διεφθαρμένον σύνταγμά της, καὶ μὲ τὰς διεφθαρμένας κυβερνήσεις της νὰ ζήσῃ πολλὰ ἔτη, νὰ παρακολουθήσωσι τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην. Ἀλλ' ὡς βλέπεις, οὐδεμίαν δίδουσιν ἀκρόασιν εἰς τοὺς λόγους των. Ἐὰν ἐπείθοντο εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς Δεσποίνης Ἐπαναστάσεως καὶ ἐλάμβανον αὖθις ἐνεργητικὸν μέρος, οὐδεμίαν εἴχομεν ἀνάγκην τῆς παρουσίας τῆς αὐτοκρατείρας Εὐρώπης, τὴν ὁποίαν ἐπεθύμουν, εἰ δυνατόν, νὰ ἀποφύγω.

— Καὶ φρονεῖς, ὦ Δαίμων, ὅτι θέλομεν δώσει ἀκρόασιν εἰς τοὺς λόγους σου, καὶ ἐκείνους τῶν δύο τούτων γυναικῶν, κρίνοντες τὸ ὅλον Κράτος ἐκ τῶν δωροληπτῶν τῆς νήσου ταύτης; διέκοψεν ὁ στρατηγὸς Καλλέργης.

— Παρῆλθεν ἡ ἐποχή, καθ' ἣν ἐτιθέμεθα ἐπὶ κεφαλῆς ἐπαναστάσεων, χωρὶς νὰ συμβουλευθῶμεν τὴν σοφὴν γραῖαν Εὐρώπην. Ἀφοῦ τώρα ἡ Αὐτοκράτειρα προτίθεται νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἑλλάδα, τίποτε δὲν θὰ πράξωμεν ἄνευ τῆς συμβουλῆς καὶ συγκαταθέσεώς της, εἶπεν ὁ Ἀλέξανδρος Σοῦτσος.

— Εἰς τοιαύτην περίστασιν θὰ εἶσθε ἀκροαταὶ συζητήσεων σπουδαίων μεταξὺ αὐτῆς καὶ ἐμοῦ, ἐν αἷς θὰ τὴν καταποντίσω διὰ τῶν ἐπιχειρημάτων μου, καὶ τῶν παραδειγμάτων καὶ γεγονότων τὰ ὁποῖα θὰ φέρω ἐνώπιόν της. Καὶ τότε θὰ καταπεισθῆτε, ὅτι ἐπέμβασις τῆς ἀγαθῆς γραίας ἐν Ἑλλάδι θὰ φέρῃ ταχύτερον ἀντὶ βελτιώσεως τὴν ἐπανάστασιν. Δυστυχῶς, διετάχθη ἄ ν ω θ ε ν, νὰ συσκεφθῶμεν καὶ συμπράξωμεν. Δύσκολος θέσις, διότι εἶνε πρώτης τάξεως σοφιστὴς ὑποκρύπτουσα τὸν δόλον, τὴν ἀπάτην καὶ ἁρπαγήν, ὑπὸ μίαν μεθοδικὴν ὑποκρισίαν τὴν ὁποίαν εὐφώνως ὀνομάζει διπλωματίαν. Ἐπεθύμουν νὰ ἦτο δυνατὸν νὰ τὴν ἀποφύγω. Δὲν ἐπεθύμουν νὰ συμπράξω μετ' αὐτῆς, ἐφ' ἧς δὲν ἔχω ἐξουσίαν, ἧς αἱ νουθεσίαι εἶνε ἄδυσος κατοχθονιότητος· ἔχει τὴν ὅρασιν μυωποῦσαν εἰς πᾶν ὅ,τι δὲν ἔχει συμφέρον· τὴν καρδίαν ἀνάλγητον καὶ παμπόνηρον, τὰ πάθη ἡφαίστεια, καὶ τὰς ἐπιθυμίας σαρκικωτάτας. Ἀλλὰ δυστυχῶς, οὕτω διετάχθην παρὰ τοῦ Κυρίου νὰ κάμω, διότι καὶ ὑμεῖς στρατηγὲ Καλλέργη καὶ Ἀλέξανδρε Σοῦτσε, καὶ πάντες τῆς παρούσης γενεᾶς οἱ Ἕλληνες, ἔτι δὲν ἐδιδάχθητε νὰ εἶσθε πρωτότυποι καὶ Ἑλληνοπρεπεῖς, ἀλλὰ πάντοτε, ἄνευ αἰτίας, ἄνευ λόγου, τυφλοὶ ὑπήκοοι τῶν αἰτήσεών της.

— Πῶς εἶνε δυνατόν, σύ, ὁ μέγας Δαίμων καὶ ἡγεμὼν τοῦ Ἅδου, νὰ μὴν ἔχῃς ἐξουσίαν ἐπ' αὐτῆς, διέκοψα ὅλως ἀπορῶν εἰς τοὺς λόγους του.

— Δὲν ἔχω ἐξουσίαν, διότι ἡ Αὐτοκράτειρα αὕτη εἶνε κάτοχος μιᾶς μικρᾶς μαγικῆς ῥάβδου, καλουμένης κοινῆς γνώμης, δι' ἧς, ἅμα τὴν κινήσῃ ἄνω τῆς κεφαλῆς τῶν θνητῶν, δύναται νὰ διατάξῃ αὐτοὺς νὰ ὑπακούσωσι· ὄχι μόνον τοὺς θνητούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀθανάτους θεοὺς καὶ θεάς, ὡς θέλετε ὀφθαλμοφανῶς ἴδῃ. Ὡς εἶπον, δὲν ἐπεθύμουν νὰ ἤρχετο ἐνταῦθα, καὶ προσεδόκων ὅτι ὁ στρατηγὸς καὶ ὁ ποιητής, ἐρῶντες τὴν τοιαύτην ἐθνικὴν προδοσίαν καὶ τὸν τοιοῦτον ἀνηχριστιανισμὸν τῶν ἐκλογέων Σύρου, τῆς σημιζομένης μᾶλλον πεπολιτισμένης κοινωνίας τοῦ Κράτους, ἤθελε κατανοήσει τί εἶνε τὸ ἐπίλοιπον βασίλειον, καὶ σήμερον ἀποφασίσει νὰ παραδεχθῶσι πρὸς σωτηρίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δηλ. μίαν ἐπανάστασιν, ἢ τὴν δουλείαν. Διὰ τοῦτο ἔφερα καὶ τὰς δύο μου συναδέλφους ἐνταῦθα. Ἀλλ' εἶνε, βλέπεις, ἀμετάτρεπτοι. Ἡ ἐσχάτη λοιπὸν ἐντολή μου εἶνε, νὰ παρακολουθήσω ἐπὶ τῆς γῆς τὴν κακάγγελον γραῖαν Εὐρώπην, ὅπως ὁμοῦ ἐξετάσωμεν τὴν χώραν αὐτήν, ἀποπέμψω δὲ τοὺς συναδέλφους μου. Ὑμεῖς, κύριε συγγραφεῦ, θὰ ἐπισκεφθῆτε μετ' αὐτῆς καὶ τὰ Ἠλύσια, καθὼς καὶ τὰ βασίλεια μου, διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους δὲν δύναμαι ἀπόψε νὰ σᾶς εἴπω.

Τοὺς λόγους τούτους ὅταν ἔληξεν ὁ δαίμων, ἡ σκοτεινὴ συστρογγυλία του ἐγένετο σκοτεινοτέρα, ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς τὰς συναδέλφους του εἶπε·

— Δέσποινα Ἐπανάστασις, Δέσποινα Δουλεία, ἀπέλθετε. Ἡ παρουσία ὑμῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶνε ἀναγκαία. Θὰ σᾶς προσκαλέσω καὶ αὖθις βεβαίως τότε θὰ εἰσακουσθῶμεν, ὅταν τὰ πράγματα αὐτὰ ἀπαιτήσωσι τὴν παρουσίαν τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης. Ἀπέλθετε φίλταται, ... τῶν δυστυχῶν λαῶν.

Ὁ Ἄχριμαν προὐχώρησε καὶ ἐνηγκαλίσθη ἐκ νέου ἑκατέραν αὐτῶν, διὰ ... τὰς ... καὶ ... τοὺς ἀγρίους ὀφθαλμοὺς ... ἐπὶ τὸν Καλλέργη καὶ τὸν Ἀλέξανδρον Σοῦτσον, ... παρακαθημένους, ἀκοντίζουσαι πρὸς ἕκαστον βλέμματα ... καὶ σπινθηροβόλα, ἐγένοντο ἄφαντοι.

Δύο λεπτὰ ἔπειτα ἐνεφανίσθη ἡ γραῖα Εὐρώπη λαμπροενδεδυμένη καὶ ... ὑπὸ δύο ὡραιοτάτων παρθένων.

(ἀκολουθεῖ).

JACK Ο ΕΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΗΣ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ

ΦΡΙΚΤΟΝ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑ

Ὀλίγον πρὸ τοῦ μεσονυκτίου τοῦ σαββάτου ἄγνωστός τις, παριστάμενος ὑπὸ τῶν ἰδόντων αὐτὸν γειτόνων ὡς καλῶς ἐνδεδυμένος, καὶ ἡλικίας ὀλίγον πλέον τῶν εἴκοσι ἐτῶν, ἂν καὶ μεταγενέστεραι πληροφορίαι παριστῶσι αὐτὸν μεγαλειτέρας ἡλικίας, εἰσῆλθεν εἴς τινα οἰκίαν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Βερολίνου Χολτσμὰρκ συνοδευόμενος ὑπό τινος γυναικὸς Νίτζας καλουμένης καὶ ἐν αὐτῇ κατοικούσης. Κατὰ τὰς ἐωθινὰς ὥρας τῆς Κυριακῆς γείτων τις θελήσασα νὰ ἴδῃ τὴν Νίτζαν ἔκρουσε ἐπανειλημμένως τὴν θύραν αὐτῆς, καὶ μὴ λαμβάνουσα ἀπάντησιν, ἐξεβίασε τὴν εἴσοδον· μόλις δ' εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον καὶ ὥρμησε πάλιν νὰ ἐξέλθῃ κράζουσα, καὶ ταράττουσα ὅλους τοὺς γείτονας.

Ἐν τῇ κλίνῃ τοῦ μικροῦ δωματίου κατέκειτο τὸ μόλις ἀναγνωριζόμενον πτῶμα τῆς ἀτυχοῦς Νίτζας, ἥτις ἐδολοφονήθη οἰκτρῶς, σιωπηλῶς σφαγεῖσα. Μία τρομερὰ τομή, γενομένη βεβαίως διὰ μαχαιρίου λεπτοῦ χειριζομένου μετ' ἐκτάκτου δυνάμεως καὶ ἐπιτηδειότητος διεχώρισεν σχεδὸν τὴν κεφαλὴν ἐκ τοῦ σώματος· ἐκτὸς τούτου τὸ σῶμα ὅλον ἦτο ἠκρωτηριασμένον, τὰ δὲ κρεατώδη μέρη τοῦ σώματος ἀπεκόπησαν μετὰ μεγάλης ψυχραιμίας.

Ὅλον τὸ δωμάτιον ἦτο βαμμένον ἐκ τοῦ αἵματος, καὶ ὁ δολοφόνος πρέπει ν' ἀπήλαυσεν μανιώδους εὐχαριστήσεως διασκορπίζων πέριξ τὰ τρόπαια τῆς θηριωδίας του.

Μετ' ὀλίγον ἡ ἀστυνομία ἀφίκετο καὶ εἰσελθοῦσα εὗρεν πλῆθος θεατῶν θεωμένων ἀσκαρδαμυκτὶ τὸ φρικτὸν θέαμα. Ὁ ἐνοικιαστὴς τῆς οἰκίας ἐπέτρεπε τὴν θέαν τοῦ ἠκρωτηριασμένου πτώματος ἀντὶ ὡρισμένου τιμήματος.

Τὸ χρῆμα καὶ τὰ κοσμήματα τ' ἀνήκοντα εἰς το θῦμα εὑρέθησαν ἄθικτα· καὶ ἄλλο δέ τι φρικῶδες περιστατικον θέτει τον δολοφόνον εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ἐκείνου τοῦ ἐν Οὐαϊτσάπελ Ἀντεροβγάλτου· ὁ δολοφόνος ἀφῄρεσε καὶ πιθανῶς συμπαρέλαβε ἐσωτερικά τινα ὄργανα τοῦ θύματος.

Φαίνεται ὅτι ἡ γυνὴ συνηντήθη εἰς τὴν Holzmaugass, μικρὰν ὁδὸν εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς πόλεως, μετά τινος, ὅστις τὴν συνώδευσεν εἴς τι καπηλεῖον, ὅπου κατῴκει αὕτη εἰς τὴν αὐτὴν ὁδὸν καὶ διηυθύνετο ὑπὸ ἀνδρογύνου ὀνομαζομένου Παῖτς. Ἡ οἰκία αὕτη δὲν ἦτο ἡ κυρία κατοικία τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος γυναικός, ἀλλ' ἤρχετο ἐνίοτε εἰς αὐτὴν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν. Ἡ γυνὴ πρέπει νὰ προσεβλήθη ἀμέσως ἅμα εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον ὑπὸ τοῦ συνοδεύοντος αὐτήν· ὁ δολοφόνος φαίνεται ὅτι κατὰ πρῶτον ἀπέκοψε τὸν λαιμὸν τοῦ θύματος καὶ κατόπιν διεχώρισε τὸ σῶμα ἐκ τοῦ λαιμοῦ πρὸς τὰ κάτω.

Ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ἔγκλημα ἐτελέσθη, κατ' ἄλλην ἔκδοσιν ἑτέρα γυνὴ ὀνόματι Μοῦλερ, ἥτις ἐπίσης ἐποιεῖτο χρῆσιν τοῦ δωματίου ἔρθασε καὶ ἀπεπειρᾶτο ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν, ἅμα δὲ αὕτη ἤνοιξε, ὁ δολοφόνος ἐτράπη εἰς φυγήν, ὠθήσας τὴν Παῖτς, ἥτις εἶχεν ἐγερθῆ τοῦ ὕπνου ἐκ τῶν κραυγῶν τοῦ θύματος καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὴν ὁδόν. Ἄνθρωπός δέ τις, ὅστις συνώδευε τὴν Μοῦλλερ ἔτρεξε κατόπιν τοῦ δολοφόνου· ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν προφθάσῃ.

Ἡ ἀστυνομία εὗρεν δύο μαχαίρας ἀνηκούσας εἰς τὴν οἰκογένειαν Παῖτς, ἃς ἀναμφιβόλως μετεχειρίσθη ὁ δολοφόνος. Ἡ ἀστυνομία ὅμως εἶνε τῆς γνώμης, ὅτι αὐτὰ τὰ μαχαίρια ἐχρησίμευσαν διὰ τὴν δευτέραν τομήν, καὶ ὅτι ἡ πρώτη, τοῦ λαιμοῦ, ἐγένετο ὑπὸ ἐγχειριδίου ὅπερ θὰ εἶχεν καὶ συμπαρέλαβεν μεθ' ἑαυτοῦ ὁ δολοφόνος.

Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ δολοφόνος ἐπλησίασε καὶ ἄλλας γυναῖκας τῆς αὐτῆς τάξεως, πρὶν συναντήσῃ τὴν Νίτζαν, ἀφαιρεῖ πᾶσαν ἰδέαν, ὅτι τὸ ἔγκλημα διεπράχθη ἐκ λόγων ἐκδικήσεως, ἡ κατωτέρα δὲ τάξις εἰς ἣν ἡ γυνὴ ἀνῆκεν ἀφαιρεῖ ὡσαύτως πᾶσαν ἰδέαν, ὅτι ἕνεκα κλοπῆς ἐγένετο.

Ὁ βαρῶνος φον Ρίτσοφεν Διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ἐξέδωκεν εἰδοποίησιν, ὅτι προσφέρει ἀμοιβὴν πρὸς ὄντινα ἤθελεν ὑποδείξει τὸν δολοφόνον, ὅστις περιγράφεται ἡλικίας 20 ἐτῶν ἀναστήματος μετρίου, ἰσχνῆς φυῆς, μὲ μύστακα καὶ τρίχας ξανθάς.

Ἄνθρωπός τις μετὰ το μεσονύκτιον ἐκρατήθη προς τὴν Δευτέραν, ὀνόματι Ἐρνέστος Σχοῦλτσε, ὑπο λίαν ὑπόπτους περιστάσεις, ὡς ἔνοχος τοῦ τρομεροῦ ἐγκλήματος, ἀλλ' αἱ ἀρχαὶ δὲν εἶνε πεπεισμέναι περὶ τῆς ταυτότητός του.

Το ἐξωτερικόν του, καὶ οἱ τρόποι του, φαίνονται ἐνισχύοντα τὴν μαρτυρίαν πολλῶν γυναικῶν αἵτινες εἶδον τον δολοφόνον καὶ ἤδη βεβαιοῦσι τὴν ταυτότητά του, ἀλλὰ ὁμοφωνία δὲν ὑπάρχει μεταξὺ αὐτῶν.

Μία φοβερὰ εἰκὼν τοῦ τύπου τῆς κατωτέρας τάξεως τοῦ Βερολίνου, κατά τι ὁμοία τῶν ἐγκλημάτων ἐκείνων τοῦ Γουαϊτσάπελ ἀνεκαλύφθη καὶ ἐνταῦθα· ἐν Βερολίνῳ τὸ ἔγκλημα βεβαίως εἶνε ὁμοίας φύσεως μ' ἐκεῖνο τοῦ Λονδίνου, διότι τὸ πτῶμα τοῦ θύματος κατεκόπη τεχνηέντως καὶ ἀφῃρέθησαν ἀπ' αὐτοῦ ἐντόσθιά τινα ὅπως καὶ ἐν ταῖς ἐν Λονδίνῳ διαπραχθείσαις δολοφονίαις.

Το τρομερὸν αὐτὸ ἔγκλημα δὲν εἶνε το μόνον ὅπερ διεπράχθη κατὰ το διάστημα τῶν τελευταίων 24 ὡρῶν.

Κατὰ τὴν ὁδὸν Φρανσέκη ἐργάτης τις ἀπεπειράθη νὰ φονεύσῃ τὸν ἐραστὴν τῆς γυναικός του, ἐνῷ ἐν τῇ ὁδῷ Ἄκερ ὕπανδρος γυνὴ ἠθέλησε ν' αὐτοκτονήσῃ διότι ὁ ἐραστής της ηὐτοκτόνησεν. Ὡσαύτως κατὰ τὴν ὁδὸν Λουίζης κύριος τις καλῶς ἐνδεδυμένος ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ ἐντὸς ἁμαξῆς ἐλαφρῶς μόνον πληγωθείς. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐγκλήματα γενόμενα ἀλλεπαλλήλως ἐντὸς τῆς ἡμέρας κατόπιν σειρᾶς ὅλης ἐγκλημάτων, ἅτινα διεπράχθησαν πρὸ μιᾶς ἢ δύο ἑβδομάδων, ἀνεστάτωσαν τὴν κοινὴν γνώμην.

Δύο δικηγόροι ὁ Δ. Γκόσμαν καὶ ὁ Δ. Βάλλιεν, οἵτινες ἐσχάτως ὑπεσπίσθησαν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἐγκλήματος Χάϊντζε κατηγορουμένου ἐπὶ ἀποπείρᾳ φόνου ἐκλήθησαν τὴν Τρίτην προ τοῦ δικαστηρίου τῆς τιμῆς, διότι ἡ διαγωγὴ αὐτῶν κατὰ τὴν δίκην ταύτην ἐθεωρήθη ὅλως ἀνάρμοστος. Ἀρθοῦ ἐσυζητήθησαν ὅλαι αἱ περιστάσεις, καὶ αἱ ἐναντίον αὐτῶν κατηγορίαι ὅ,τι ἐσυκοφάντησαν τὸν προεδρεύσαντα δικαστὴν ἐπὶ μεροληψίᾳ, ὅτι παρανόμως συνεβούλευσαν τοὺς κατηγορουμένους νὰ μὴ ὁμολογήσωσι το ἔγκλημα καὶ ὅτι προς τούτοις ὑπερέβησαν τὰ νόμιμα τῆς ὑπερασπίσεως, ὅλα ταῦτα τὸ δικαστήριον εὗρεν ἀβάσιμα, ἐξ ἄλλου ὅμως τὸ δικαστήριον τῆς τιμῆς, ἀπεφάνθη ὅτι ὁ Dr. Gossmanne καὶ ὁ Dr. Bellien, πίνοντες καμπανίτην διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως ἐντὸς τοῦ δικαστηρίου παρέβησαν τοὺς κανόνας, οἵτινες ὁρίζουσι τὴν εὐπρεπῆ διαγωγὴν τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου, ἡ δὲ κατηγορία ἐναντίον τοῦ Γκόσμαν, ὅτι ἔστειλε νὰ ζητήσῃ ἔγγραφα ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ δικαστοῦ ἀναρμοδίως, ἦτο λίαν βάσιμος καὶ ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Dr. Bellien πρὸς τοὺς κατηγορουμένους λίαν ἄτοπος. Ὡς ἐκ τούτου ἀμφότεροι μὲν οἱ δικηγόροι ἐπετιμήθησαν, ὁ δὲ Γκάσμαν ἐπὶ πλέον κατεδικάσθη εἰς πρόστιμον 500 μάρκων.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Νοεμβρίου 1891

		Ἀγοραστ.	Πωλ.
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο/ο	Δρ.	470.—	475.—
» 120 » » 5 ο/ο	»	516.—	517.—
» 170 » » 5 ο/ο	»	515.—	516.—
» 135 » » 4 ο/ο	»	415.—	420.—
» 125 » » 4 ο/ο	»	380.—	385.—
Ὁμολογίαι Λαχειοφόροι Ἐθν. Τραπέζης		566.50	545.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
Ἐθνικῆς Τραπέζης	Δραχ.	3555—	3565—
Πιστωτικῆς Τραπέζης . . .	»	180.—	181·—
Βιομηχανικῆς Τραπέζης . . .	»	540.—	545.—
Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας .	»	—.	—.
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ			
Μεταλλουργείων Λαυρίου . . .	Δραχ.	161.50	162.—
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	418.—	420.—
» Πύργου-Κατακώλου	»	—.	—.
» Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ.	»	204.—	204.50
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας . . .	»	145.—	146.—
Χρηματ. ἑταιρίας ὁ «Ἑρμῆς».	»	57.—	63.—
Γενικὴ Ἑταιρία Ἐργοληψιῶν.	»	345.—	350.—
Κωπαΐδος	»	—.	—.
Δημόσια ἔργα.	»	92.—	9256.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
Εἰκοσάφραγκον	Δραχ.	26.67	
Λίρα Τουρκίας	»	—.	
Λίρα Ἀγγλίας	»	—.	
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		Ἀπὸ τοῦ	Μέχρι τοῦ
Ἐπὶ Ἀγγλίας	Δραχ.	[illegible]	[illegible]
Ἐπὶ Γαλλίας	»	[illegible]	[illegible]
Ἐπὶ Αὐστρίας	»	[illegible]	[illegible]
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως	»	—.	—.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Ἠλεκτρολόγος

Ἠλεκτρικοὺς κώδωνας, τηλέφωνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

Μελέται ἠλεκτρικοῦ φωτὸς καὶ ἠλεκτρικοῦ βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.

Ἅπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας

DOULTON & C^O

BURSLEM (Staffs) ΑΓΓΛΙΑ

Τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον τοῦ κόσμου διὰ παντὸς εἴδους πιττικὰ κλπ. Σχέδια χρωματισμοὶ κλπ. ἐξαίσια. Εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀπενεμήθησαν 91 χρυσᾶ Μεγάλα Βραβεῖα τὰ (πρώτιστα) διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα, σχέδια καὶ χρωματισμοί. Τιμαὶ καὶ ὅροι εὐνοικώτατοι τοῖς κ.κ. ἐμπόροις.

Wm EDGAR: WILLIAMS

CARDIFF

Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς τῶν κυριωτέρων ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἀγγλίας. Προμηθευτὴς τοῦ Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Ναυαρχείου, τῶν κυριωτέρων Σιδηροδρομικῶν καὶ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ποιότης ἐξαιρετική, τιμαὶ συγκαταβατικώτεραι τῶν ἄλλων ἀνθρακωρυχείων. Παρακαλοῦνται αἱ Σ. Διευθύνσεις τῶν Σιδηροδρομικῶν καὶ Ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν κ. λ. π. ὅπως ἀποτείνωνται, πρὶν παραγγείλωσιν, εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα Wm Edgar Williams Cardiff Ἀγγλίας.

ΔΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

EDGARDO

CARDIFF

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

Τυπογραφεῖα καὶ Γραφεῖα τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθμ.